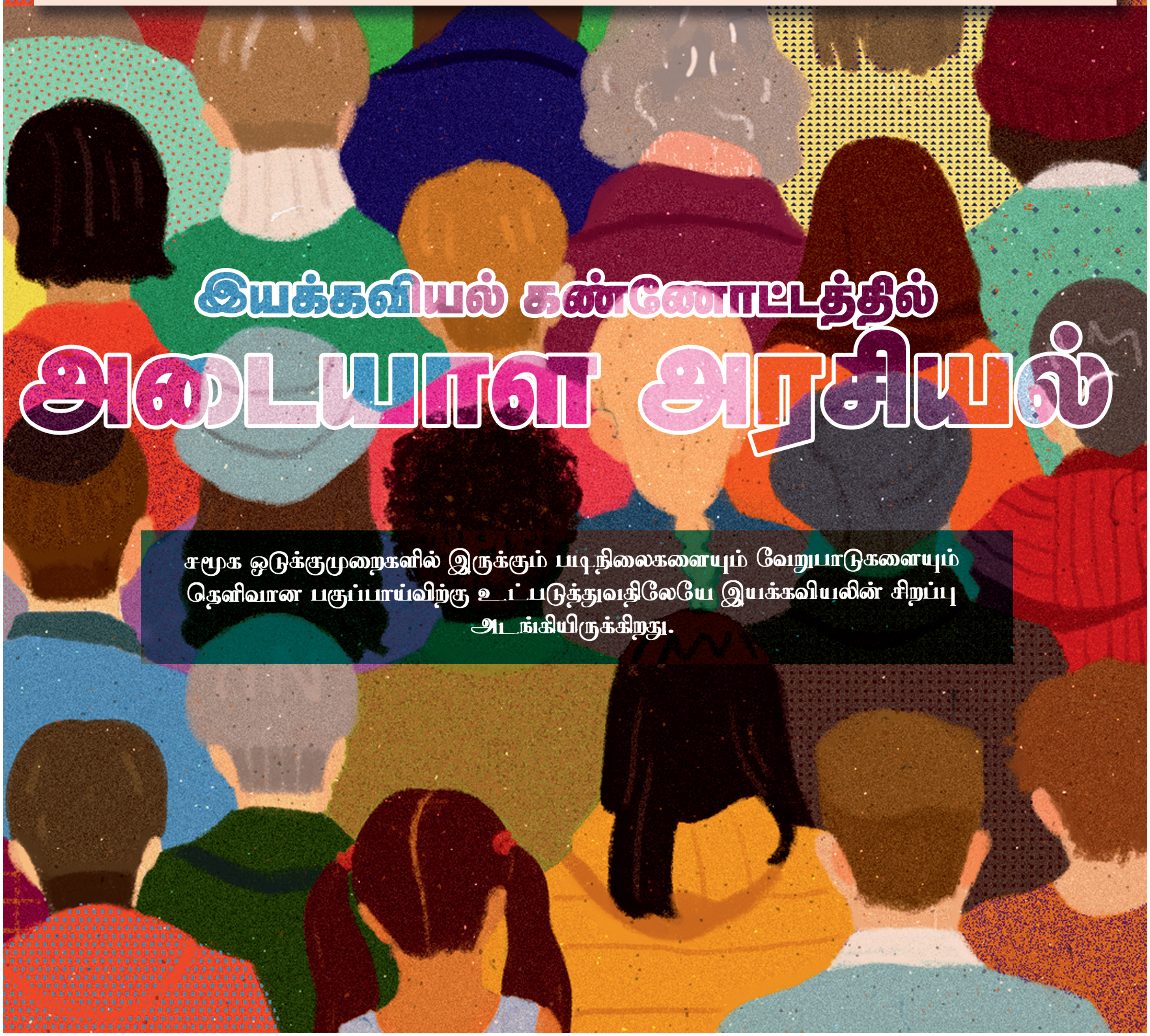
marxist.tncpim.org 999 477 6471

மார்ச் 2019, விலை ரூ.15.00

மார்க்சிஸ்ட்

தத்துவார்த்த மாத இதழ்

2018 ஜனவரி முதல் ஒலி இதழாகவும் வெளியாகிறது

இயக்கவியல் கண்ணோட்டத்தில்
அடையாள அரசியல்

சமூக ஒடுக்குமுறைகளில் இருக்கும் படிநிலைகளையும் வேறுபாடுகளையும் தெளிவான பகுப்பாய்விற்கு உட்படுத்துவதிலேயே இயக்கவியலின் சிறப்பு அடங்கியிருக்கிறது.

தமிழக பட்ஜெட் 2019-2020

வர்க்க புரட்சியின் ஜனநாயக உள்ளடக்கமும் சோஷலிச உள்ளடக்கமும்

மார்க்சிஸ்ட் தத்துவார்த்த மாத இதழ்

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்)

தமிழாக்கம் - *மின்னூல் வெளியீடு :*

FreeTamilEbooks.com

பதிவிறக்கம் செய்ய -

http://FreeTamilEbooks.com/ebooks/marxist_monthly_journal_march

மின்னூலாக்கம் - அ. அருந்தமிழ்யாழினி -

aruntamilyazhiniaravindan@gmail.com

This Book was produced using LaTeX + Pandoc

பொருளடக்கம்

1. இயக்கவியல் கண்ணோட்டத்தில் அடையாள அரசியல்

சு. ஜெகஜீவன்

இயற்கை விஞ்ஞானமும் சமூக விஞ்ஞானமும்

இயற்கையை, அதாவது மனிதர்களிடமிருந்து தனித்து இயங்கும் பொருளாயத உலகை ஆராய்ந்து அறிகின்ற துறைகள் இயற்கை விஞ்ஞானத் தொகுப்பில் இடம் பெறுகின்றன. இயற்கையை எவ்வித மனித உணர்வுகளின் கலப்புக்கும் இடம் கொடுக்காமல் அதன் இருப்பை கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு ஆராய்வதாகும். இந்த ஆய்வுக் கண்ணோட்டம் பொருள்முதல்வாதக் கண்ணோட்டம் எனப்படுகிறது.

பொருள்முதல்வாதத் தத்துவம் இயற்கை விஞ்ஞானத்துடன் நெருங்கியத் தொடர்பை பெற்றுள்ளது. மேலும் பொருள்முதல்வாதத்திற்கென ஒரு நீண்ட வரலாறு உள்ளது. இது பண்டைய காலத்திலேயே தோன்றியது. உலகைப் பற்றிய பொதுக்கண்ணோட்டத்தை பண்டைக்காலப் பொருள்முதல்வாதிகள் கொண்டிருந்தாலும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியின்மையின் காரணமாக திட்டவட்டமான விஞ்ஞானங்களை ஆதாரமாக இவர்கள் கொண்டிருக்கவில்லை.

சகலவித ஞானத்தையும் ஒன்றிணைத்து இயற்கையை ஆராயும் முறை, அதாவது பொருள்முதல்வாதத்தின் ஏறக்குறைய பூர்த்தியடைந்த வடிவம் 17-18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தோன்றியது. ஆனாலும் இது முக்கிய குறைபாட்டைக் கொண்டிருந்தது. உலகின் வளர்ச்சி, அதன் சகல தோற்றங்களிடையே உள்ள பரஸ்பரத் தொடர்ச்சி ஆகியவற்றை தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க முடியாமல் போனதால் இது இயக்க மறுப்பியல் பொருள்முதல்வாதம் என்ற குறைக்கு ஆளானது.

இதன் பிறகு உலகை இடையறாத இயக்கம் மற்றும் வளர்ச்சி நிலைகளில் அணுகவும், உலகின் சகலவித தோற்றங்களும் பரஸ்பரத் தொடர்பிலும் செயல்பாட்டிலும் உள்ளன என்பதை நிரூபிக்கும் வகையில் இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதம் என்ற விஞ்ஞானம் கார்ல் மார்க்சால் வெளியிடப்பட்டது. இந்த விஞ்ஞானத் தத்துவத்தின் முக்கிய அம்சம் என்னவெனில், இயற்கையில் உள்ள இயக்கவியலை சமூகத்திற்கும் பொருத்தி வெற்றிக்கண்டதேயாகும். இயக்கவியல்

கண்ணோட்டம் சமூகத்தின் மீது பிரயோகிக்கப்படும்போது அது வரலாற்று இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதம் என்ற உயர்தர வடிவத்தை அடைகின்றது.

வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதம்

பொருளை முதலாகக் கொண்டே உலகம், உயிரினங்கள் அனைத்தும் தோன்றி வளர்ந்தன என்பது பொருள்முதல்வாதம் எனப்படும். இக்கோட்பாட்டின் மூலவர் ஜெர்மன் தத்துவஞானி ஃபாயர்பாக் (1804-1872) ஆவார். இவரது ஆசிரியரான மற்றொரு ஜெர்மன் தத்துவஞானியான ஹெகல் (1770-1831) இயங்கியல் கோட்பாட்டை முன்வைத்தவராவார். உலகின் பொருளாயதத் தன்மையையும் அப்பொருள்களிலுள்ள இயங்கியலையும் (அதாவது பொருட்கள் அனைத்தும் இடையறாத இயக்கத்திற்குட்பட்டவை என்பதையும்) இணைத்து இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதக் கோட்பாட்டை வழங்கியவர் உலகறிந்த ஜெர்மன் தத்துவஞானியான கார்ல் மார்க்ஸ் ஆவார். பொருளானது இயக்கமற்ற வெறும் சடமல்ல; மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. பிற பொருட்களுடன் பரஸ்பர தொடர்புடையது. தொடர்பற்ற தனித்த பொருள் எதுவுமில்லை என்று இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதம் வாதிட்டது.

இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதத்தின் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதில்தான் கார்ல் மார்க்சின் அறிய கண்டுபிடிப்பு அடங்கியிருந்தது. அதுதான் இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதத்தை சமுதாயத்தையும் சமுதாய வளர்ச்சியையும் அறிவதற்கான ஆய்வில் பொருத்திப் பார்த்ததாகும். இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதத்தை சமுதாயத்தின் மீது பிரயோகித்ததிலிருந்து உருவான சமூக விஞ்ஞானக் கோட்பாடே இயக்கவியல் வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாத கோட்பாடாகும். சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு பொருள்முதல்வாதத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் கிடைக்கும் முதல் நெறிமுறை சமூகத்தில் ஏற்படும் மாறுதலும், வளர்ச்சியும், இயற்கையில் உள்ளது போன்று, புறவயமான விதிகளுக்கு உட்பட்டு இடம் பெறுகிறது என்பதாகும். இயற்கையில் உள்ளது போன்று சமூகச் செயல்முறையானது புறவயமான விதிகளில் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

உதாரணமாக புவி ஈர்ப்பு விதியில் இடம்பெறும் பொருள்களுக்கு இடையே உள்ள தொடர்பு என்பது நமது பிரக்ஞை, விருப்பம் ஆகியவற்றைச் சார்ந்தவையல்ல.

நாம் அவற்றை கவனித்தாலும், கவனிக்காவிட்டாலும் நமக்கு விருப்பம் இருக்கிறது அல்லது இல்லை என்றாலும், இந்த விதி ஒரே மாதிரி வேலை செய்கிறது. இந்த விதிக்கு ஏற்றபடி நமது செயலை நாம் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் இதனை நம்மால் மாற்ற இயலாது. சமூகச் செயல்கள் விதிகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன என்றால், அவை சமூகத்திற்கு பயன்பட வேண்டும். சமூகச் செயல்முறைகளில் சில ஒழுங்குகள் உள்ளன. சமூக நிகழ்வுகளுக்கு இடையே தொடர்புகள் உள்ளன. இவை நமது பிரக்ஞையையும், விருப்பத்தையும் சாராதவை. இவற்றை நாம் கவனிக்கிறோமோ இல்லையோ, இவற்றை நாம் விரும்புகிறோமோ இல்லையோ, இவை செயல்புரிந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

அடையாள அரசியல்

அடையாள அரசியலின் மிக முக்கியமான அம்சங்களை எடுத்துக்கொண்டு அவற்றை அறிவியல் நோக்கில், அதாவது வரலாற்று இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாத நோக்கில் பரிசீலிப்போம். அடையாள அரசியலில் முன்வைக்கப்படும் பல்வேறு கோட்பாட்டு நிலைகளை கவனமாகப் பரிசீலித்துப் பார்த்தால், அதிலிருந்து கீழ்வரும் சில முக்கிய அம்சங்கள் கிடைக்கின்றன.

- அடையாள அரசியல் என்பது பண்பாட்டு அரசியலாக முன்வைக்கப்படுகிறது.
- அடையாள அரசியல் என்பது வித்தியாசங்களின் அரசியலாக முன்வைக்கப்படுகிறது.
- அடையாள அரசியல் பொதுமைப்படுத்துதலை எதிர்க்கிறது.
- அடையாள அரசியல் மையப்படுத்தலை எதிர்க்கிறது.

பண்பாட்டு அரசியல்

இயங்கியல் வரலாற்று பொருள்முதல்வாதத்தில், பொதுவாக அரசியல் எனப்படுவது சமுதாயத்தின் மேற்கட்டுமானமாக அமைகிறது. குறிப்பாக பண்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் அது மேற்கட்டுமானத்தில் உள்ள ஒரு அம்சமேயாகும். ஆனால் சமூக வளர்ச்சியிலும் மாற்றத்திலும் தீர்மானகரமான பங்காற்றுவது அடிக்கட்டுமானமேயாகும். ஒவ்வொரு

சமூகமும் அதன் பிரத்தியேகமான அடித்தளத்தையும் அதற்கு பொருத்தமான மேற்கட்டுமானத்தையும் கொண்டே இயங்குகிறது.

அடித்தளம் எனப்படுவது அக்காலத்திய உற்பத்தி உறவுகளின் தொகுப்பிலான பொருளாதார அமைப்பாகும். இந்தப் பொருளாதார அமைப்பு எனும் அடித்தளத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களே மேற்கட்டுமான அம்சங்களை தீர்மானிப்பதிலும் மாற்றுவதிலும் பங்காற்றுகின்றன. இதன்படி நாம் தற்போது முதலாளித்துவ, உற்பத்தி உறவுகளில் இருக்கின்றோம் என்பதும், நமது சமூக பொருளாதார அமைப்பு முதலாளித்துவ சமூக பொருளாதார அமைப்பு என்பதும் தெளிவாகின்றது. எனவே இந்த சமூக பொருளாதார அமைப்பை மாற்றுவதன் மூலமே இதன் மேற்கட்டுமானத்தில் பங்காற்றும் அரசியல், பண்பாடு, மதம் உள்ளிட்டவற்றை மாற்றியமைக்க முடியும் என்பது திண்ணம்.

நாம் இங்கு பரிசீலித்து வரும் பண்பாட்டு அரசியல் என்பது மேற்கட்டுமானத்தில் மட்டுமே மாற்றத்தையும் சீர்திருத்தத்தையும் கோருவதால் இது மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதில் விஞ்ஞான ரீதியில் தோல்வியடைகின்றது. மேற்கட்டுமானங்கள் அடிக்கட்டுமானத்தின் மீது தாக்கம் செலுத்தவே செய்கின்றன. என்றாலும் மேற்கட்டுமானத்துடன் ஒப்பிடுகின்ற பொழுது அடித்தளம்தான் முதன்மையானது என்ற உண்மையை அங்கீகரிப்பது சமுதாயத்தின் பிரச்சனைகளை பொருள்முதல்வாத வழியில், அதாவது அறிவியல் நோக்கில், தீர்ப்பதற்கு உதவுகிறது. ஆகவே பண்பாட்டு அரசியலாக முன்வைக்கப்படும் அடையாள அரசியலானது உண்மையில் தலைகீழ் அணுகுமுறையாக இருப்பதால் பெரும் குறைபாட்டிற்குள்ளாகிறது.

வித்தியாசங்களின் அரசியல்

மக்களிடையே பொதுத்தன்மை என்று எதுவும் இல்லை; வித்தியாசங்கள் அல்லது வேறுபாடுகளே மக்களிடம் மேலோங்கி நிற்கின்றன. இத்தகைய வேறுபாடுகளே அவரவரின் அடையாளங்களாகும். அவரவர் அடையாளங்கள் வேறுபடுவதுபோலவே அவர்களின் நலன்களும் அவற்றை அடைவதற்கான பாதைகளும் வேறுபட்டவைகளாக இருக்கின்றன. எனவே எல்லோருக்குமான பொது நலன், பொது வழிமுறை என்று எதுவும் இல்லை. பொதுவான நலன்

என்று எதுவும் இல்லாதபோது பொது நலனுக்கு எதிரான பொது எதிரி என்பதும் இருக்க முடியாது. பொதுவான எதிரி இல்லாதபோது, போராடுவதற்குரிய பொதுவான ஸ்தாபனம் (கட்சி) பொதுத்தலைமை (மையம்) பொதுவான தத்துவம் என்பதெல்லாம் இருக்க முடியாது. இவையெல்லாம் வேறுபாடுகளை பிரதானப்படுத்தி அடையாள அரசியல் முன்வைக்கும் வாதங்களாகும்.

இப்போது விவாதத்திற்கு வருவோம்.

இயங்கியல் அல்லது அறிவியல் ரீதியிலான கண்ணோட்டம் வேறுபாடுகளை எவ்விதம் கருதுகின்றது? உண்மையில் இயங்கியல் கண்ணோட்டம் வேறுபாடுகளை அல்லது வித்தியாசங்களை அவற்றின் முற்போக்கான அர்த்தத்தில் அங்கீகரிக்கவே செய்கின்றது. சமூக ஒடுக்குமுறைகளில் இருக்கும் படிநிலைகளையும் வேறுபாடுகளையும் தெளிவான பகுப்பாய்விற்கு உட்படுத்துவதிலேயே இயக்கவியலின் சிறப்பும் அடங்கியிருக்கிறது. எனினும் வேறுபாடுகளுக்கிடையேயான பொதுத்தன்மையை கண்டறிவதே இயக்கவியலின் முக்கிய குறிக்கோளாகும்.

வேறுபாடுகளே இல்லை எனும் பட்சத்தில் அவற்றிற்கிடையேயான பொதுத்தன்மையும் இருக்க முடியாதல்லவா? ஒரு மாம்பழமும் ஒரு ஆப்பிள் பழமும் வேறுபட்டவை என்ற உண்மைக்கிடையே இரண்டுமே பழங்கள் என்ற பொதுத்தன்மையையும் வேறுபாடுகளைக் காட்டி மறைக்க முடியாது. எனவே இந்த வித்தியாசங்கள் பொதுத்தன்மையை அடைவதற்குத் 'தடை' என்று கருதுவதற்குப் பதிலாக பொதுத்தன்மையை ஏற்கும்போதே வேறுபட்டவைகளின் ஐக்கியம் என்பது சாத்தியமாவதுடன் தனித்துவங்களும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன; அல்லது பேணப்படுகின்றன.

அடையாள அரசியல், வித்தியாசங்களை முன்வைக்கும் போது பல்வேறு சமூக அடையாளங்கள் அல்லது சமூக குழுக்கள் அனுபவிக்கும் ஒடுக்குமுறைகள் யாவும் ஒரு பொது அமைப்பிற்குள் இருந்தே நிகழ்த்தப்படுகின்றன என்ற உண்மையைப் புறந்தள்ளி விடுகிறது. உலகமயப்படுத்தப்பட்ட சமூக பொருளாதார அமைப்பில் நாம் இருக்கிறோம் என்ற உண்மையை, அதாவது ஒரு பொது அமைப்பிற்குள் நாம் இருக்கிறோம் என்ற உண்மையை எவரும் மறுப்பதுமில்லை; மறுப்பதற்குமில்லை.

அப்படி இருக்க ஒடுக்குமுறைக்குள்ளானவர்கள் சர்வதேச ஐக்கியத்திற்குள் வருவதுதான் நியதியாகும்.

ஆனால் அடையாள அரசியலானது ஒடுக்கப்படுவோர் இடையிலான சர்வதேசிய ஐக்கியத்திற்கு எதிராக தேசிய அடையாளத்தை முன்னிறுத்தி அதை உடைக்கின்றது. ஒரு தேச அளவில் சுரண்டப்படுவோர் அல்லது ஒடுக்கப்படுவோரின் ஐக்கியத்திற்கு எதிராக, மொழி மற்றும் தேசிய இன அடையாளங்களைக் காட்டி உடைக்கின்றது. மொழி வழியிலான அல்லது தேசிய இன அடிப்படையிலான ஐக்கியத்தை சாதி அடையாளங்களைக் கூறி உடைக்கின்றது. பாலின சமத்துவம், ஐக்கியம் என்பவைக்கு மாறாக பாலின வேறுபாடுகளை இணக்கம் காண முடியாதவாறு வேறுபிரிக்கிறது.

இந்த பிரித்தல், உடைத்தல் அல்லது கலைப்பு வேலை இன்னும் இன்னும் குறுகிக் கொண்டே சென்று, முடிவில் வறட்டு தனிமனித வாதத்திற்கு கொண்டுபோய் விடுகிறது. ஒப்பீட்டளவில் பேரமைப்பு ஒன்றை, அடையாள வேறுபாட்டைக் காட்டி சிறுசிறு முரண்பட்ட அமைப்புகளாக எளிதில் கலைத்து விடுகிறது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு நிலையிலும் தான் முன்மொழியும் அமைப்பை தானே கலைத்துக் கூறுபோட்டுக் கொண்டே சென்று, முடிவில் ஒரு தனிமனிதனின் நலன் மற்றவனது நலனிலிருந்து வேறுபட்டது என கூறி அந்த தனி மனிதன் தனக்குத்தானே ஒரு அமைப்பு எனக் கருதவைக்கிறது. அந்த தனிமனிதன் இல்லாது போகும் நிலையில் அமைப்பற்ற வெறுமையே நிலவுவதாக காட்டும் அடையாளவாதம் ‘சமூகம்’ இல்லாத சூன்யத்தை ஸ்தாபிக்க முனைகிறது. வரலாறு நெடுகிலும் வளர்ந்து வந்துள்ள இன்றைய மனித சமூக பேரமைப்பு இத்தகைய சூன்ய வாதத்தை கணக்கிலெடுத்து கொண்டதே இல்லை.

எனவே, பன்முகச் சுயங்களுடையத் தன்னிலை என்பதை வலியுறுத்தும் ‘வித்தியாச அரசியல்’ என்பது வித்தியாசங்களைப் பெருக்கிக் கொண்டே செல்வதன் மூலம் அடையாளங்களைக் கூட்டிக் கொண்டே செல்கிறது. அடையாளங்களிடையே காணப்படும் வித்தியாசங்களை மட்டுமே வலியுறுத்துவதால் அடையாள அரசியல் கோட்பாடு சமூக ஒருமைப்பாட்டுக்கு எதிர்திசையில் பயணிக்கிறது.

பொதுமைப்படுத்தலை எதிர்த்தல்

ஒட்டுமொத்த வரலாற்று நிகழ்வுகளைப் பொதுமைப்படுத்தி அறிவதும் புரிந்து கொள்வதும் சிக்கலான ஒன்றேயாகும். எனினும், நிகழ்வுகளை ஒட்டுமொத்தப்படுத்திப் பார்ப்பது என்பது எவ்வளவு சிக்கல் நிறைந்ததாக இருந்த போதிலும் அது மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகும். மொத்தத்திலிருந்து தனியானவற்றை பிரித்தறிய முற்பட்டதாலும் தனித்தனியானவற்றை ஒட்டுமொத்தப்படுத்திப் பார்க்க முயன்றதாலுமே மனிதனின் சிந்தனாமுறை இன்றைய வளர்ச்சிக் கட்டத்தை அடைந்துள்ளது.

நமது அனுபவம் மற்றும் அறிவின் வளர்ச்சி குறைவான நிலையிலிருக்கும்போது நாம் அவற்றைத் தனித்தனியானவைகளாக காண்கிறோம். அனுபவம் மற்றும் அறிவு வளர்ச்சியடையும் போக்கில் நாம் தனியானவற்றின் ஒட்டுமொத்தத்தை கண்டறிவதில் வெற்றி பெறுகிறோம். இதே போலத்தான் எடுத்த எடுப்பிலேயே பொதுவான தோற்றத்தை, அதாவது ஒட்டுமொத்தத்தை காண்பதும் சாத்தியமே. இதுவும் அறிவின் ஒருவித குறைநிலையே. தொடர்ந்து மொத்தத்திலிருந்து தனியான கூறுகளை பிரித்தரிவதில்தான் மீண்டும் அறிவு பூர்த்தியடைகிறது. சுற்றியுள்ள உலகின் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும், ஒவ்வொரு புலப்பாட்டிற்கும் அவற்றிற்கு மட்டுமே உரித்தான விசேஷ சிறப்பியல்புகள் உண்டு. முற்றிலும் ஒரே மாதிரியான இரு பொருட்களைக் கண்டுபிடிக்க இயலாது. ஒரே மரத்தில் உள்ள இலைகள் கூட ஏதோ சில குணங்களால் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடும்.

அதே நேரத்தில் உலகில் மற்ற பொருட்களுடனும் புலப்பாடுகளுடனும் பொதுவான அம்சங்களைக் கொண்டிருக்காத பொருட்களும் புலப்பாடுகளும் கிடையாது. பொருட்கள் எத்தகைய தனிச்சிறப்பான, தன்னிகரற்ற சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டிருந்தாலும், இவையனைத்தும் பொருளாயத ரீதியானவை. இதில்தான் இவையனைத்திற்குமான பொது அம்சம் இருக்கின்றது. நிச்சயமாக பொதுவானதும் குறிப்பானதும் ஒன்றோடொன்று நெருக்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்தவை. பொதுவானது குறிப்பானதில் மட்டுமே, குறிப்பானதின் மூலமாக மட்டுமே நிலவுகிறது. எந்த ஒரு குறிப்பானதும் அதே நேரத்தில் பொதுவானதுமாகும். உண்மையில், ‘மனிதன்’ எனும் கருதுகோள், அனைத்து

மக்களுக்கும் பொதுவானதேயாகும். ஒவ்வொரு தனிநபரும் குறிப்பானது (ஒவ்வொருவரின் விசேஷ அம்சங்கள்) மற்றும் பொதுவானது (மனிதன்) ஆகியவற்றின் ஒருமைப்பாட்டை தன்னுள் கொண்டிருக்கிறான்.

பொதுவானது மற்றும் குறிப்பானது ஆகிய கருத்தினங்கள் உலகின் பன்முகத் தன்மையில் அதன் ஒற்றுமையை உணர உதவுகின்றன. புலப்பாடுகளின் வளர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்ளவும் இந்தக் கருத்தினங்கள் முக்கியமானவை. இயற்கையிலும் சமுதாயத்திலும் எந்த ஒரு வளர்ச்சியும் ஏதோ ஒரு புதிய குறிப்பானதன் தோற்றத்தோடு தொடர்புடையது. அதோடுகூட அது பொது விதிகளுக்கும் கட்டுப்பட்டது. எனவே ஒவ்வொரு பொருளும் மொத்தமாகவும், அதே சமயத்தில் தனியாகவும் இருக்கிறது. "ஒரு தனிமொத்தத்தைப் பிரித்து அதன் முரண்பாடான பகுதிகளை அறிவதே இயங்கியலின் சாரம்சமாகும்" என்ற அறிவியல் கோட்பாடு சமூக அறிவியலுக்குப் பொருத்தப்படும்போது ஒவ்வொரு சமூகமும் மொத்தமாகவும் முரண்பாடான பகுதிகளாகவும் இருக்கின்றது என்பதும், இது தவிர்க்க முடியாதது என்பதுமான முடிவு பெறப்படுகிறது. ஆகவே வேறுபாடுகளிடையே பொதுத்தன்மை என்பது முக்கியமாகும்.

எனவே "சமூகக் குழுக்களின் அடையாளங்களை, நலன்களை இல்லாமலாக்குவதற்கு பொதுமையியம் இட்டுச்செல்கிறது" என்ற கருத்து அறிவியல் நோக்கில் அரைப்பார்வையுடையதாகும்.

மையப்படுத்துதலை எதிர்த்தல்

அடையாள அரசியல் முன்வைக்கும் மற்றொரு முக்கியமான பிரச்சனை மையம்-விளிம்பு பற்றியதாகும். மையப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரம் அல்லது தலைமை என்பது விளிம்பு நிலையில் இருக்கும் சமூகக் குழுக்களை மேலாதிக்கம் செய்கிறது என்பது அடையாள அரசியல் முன்வைக்கும் நேரடியான வாதமாகும். இந்த மேலாதிக்கத்தைத் தகர்க்க வேண்டுமானால் மையமற்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்றும், அப்போதுதான் அதிகாரமற்று இருக்கும் விளிம்புநிலை சமூகக் குழுக்கள் சுய அதிகாரம் பெற முடியும் என்றும் அடையாள அரசியல் கருதுகிறது. இக்கருத்து மையமும் விளிம்பும் சார்பானவை என்ற அறிவியல் கோட்பாட்டிற்குப் நேரெதிரானதாகும்.

மனித உடலில் நரம்பு மண்டலத்தின் எல்லா செயல்பாடுகளையும் ஒருங்கிணைக்கும் மையமாக மூளை இருக்கின்றது என்பதையும், நாம் வாழும் பூமிப்பந்தின் சுழற்சி ஒரு மையமின்றி நடைபெறவில்லை என்பதையும் எவ்வாறு மறுக்க முடியாதோ, அவ்வாறே சமுதாயத்தின் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் ஏதோ ஒரு மையத்தில் ஒருங்கிணைக்கப்படுகிறது என்பதையும் மறுக்க இயலாது.

சமுதாயத்தில் செயல்படும் பல்வேறு வேறுபாடுகளைப் பற்றியும், அவற்றின் தனித்தன்மைப் பற்றியும் பேசும் அடையாளவாதம் மையமான வேறுபாடுகளைப் பேச மறுக்கிறது. குறிப்பாக சமுதாயத்தில் நிலவும் பிரதானமான அல்லது மையமான வர்க்க வேறுபாட்டைக் குறித்து பேசாமல், உதிரி வேலை செய்பவர்கள், பாலியல் தொழிலாளர்கள், திருநங்கைகள், பிச்சைக்காரர்கள் ஆகியோரின் பிரச்சினைகளை முன்னிலைப்படுத்துகிறது. இவ்வாறு செய்வதன் மூலமே அடையாள அரசியல் விளிம்புநிலை வாதத்திற்குள் வருகிறது.

எந்தவொரு சிக்கலையும் புரிந்துகொள்ளவும் அதற்கு தீர்வு காணவும் அந்த சிக்கலின் தனித்தன்மையை புரிந்து கொள்ளும் அதே நேரத்தில், அது பல்வேறு காரணிகளுடன் எவ்விதம் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைக் காண்பதே மிக முக்கியம் ஆகும். இதையே அனைத்து இயற்கை விஞ்ஞானங்களும் சமூக விஞ்ஞானங்களும் வலியுறுத்துகின்றன. இதை நிறுவும் பொருட்டு ஓரிரு உதாரணங்களைக் காண்போம்.

தாவரவியலில், ஒரு விதையானது வளருவதற்கு அந்த விதை தன்னளவில் வீரியம் மிக்கதாக இருக்க வேண்டும் என்பது உண்மையே. இதைக்கடந்து அந்த விதை முளைப்பதற்கு முதலில் அது மண்ணின் சாதக நிலையைப் பெற வேண்டும். நீர் ஆதாரத்தைப் பெற வேண்டும். சூரிய ஒளியைப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஏனைய புற அபாயங்களிலிருந்து பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு ஒரு தாவரத்தின் வளர்ச்சியோ அல்லது அழிவோ அனேக காரணிகளால் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மனித உடற்கூறியல் மேற்கண்ட விளக்கத்திற்கு மேலுமொரு சிறந்த உதாரணமாக இருக்கின்றது. மனித உடலில் பல்வேறு தனித்தன்மை வாய்ந்த உறுப்புகள் இருக்கின்றன; செயல்படுகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றின்

செயல்பாடுகளும் தனித்தன்மை நிறைந்தவைகளே. உடலில் உள்ள கைகள், கால்கள், கண்கள் காதுகள், மூக்கு போன்ற உறுப்புகள் 'முழு உடல்' என்ற ஒருங்கிணைப்பில் பொருந்தியிருக்கும் போதே இவற்றின் தனித்த செயல்பாடுகள் சாத்தியமாகின்றன. முழு உடலிலிருந்து துண்டிக்கப்பட்ட கைகளோ, கால்களோ இதர உறுப்புகளோ செயலற்று போகின்றன. உடலில் ஒருங்கிணைப்பு, முழுமை, உறுப்புகளின் சார்பு இவை எவ்வளவு தூரம் முக்கியத்துவமுடையன என்பது எளிதில் விளங்கக்கூடியதே.

இதுபோன்ற உதாரணங்களை ஒவ்வொரு துறை சார்ந்தும் எடுத்துக்காட்ட முடியும். சமுதாயம் என்பது மனித உடலின் முழுமையையும் ஒருங்கிணைப்பதை ஒத்ததே என்றால் அது மிகையன்று. சமுதாயம் என்ற முழுமையும் அதில் அங்கம் வகித்து செயல்புரியும் பல்வேறு சமூகப் பிரிவுகளையும் அதன் ஒட்டுமொத்தத்தில் வைத்தே காணவேண்டியுள்ளது. அதில் செயல்படும் பிரதான முரண்பாடு தீர்க்கப்படும் பட்சத்தில் சிறுசிறு முரண்பாடுகள் அதிக அளவில் ஒழிக்கப்படுகின்றன.

எனவே வேர்மட்ட அரசியல், நுண் அரசியல், வேறுபாடுகளின் அரசியல் என்றெல்லாம் விதவிதமாக முன்வைக்கப்படும் அடையாள அரசியலானது சிறுசிறு முரண்பாடுகளையும் வேறுபாடுகளையும் பூதாகரப்படுத்தி, சமூகத்தின் ஒருங்கிணைந்த மாற்றத்திற்கும் ஒடுக்கப்படும், அடிமைப்படுத்தப்படும் சுரண்டப்படும் மக்களின் ஒட்டுமொத்த விடுதலைக்கும் எதிராகவே நிற்கிறது என்பது நிரூபணமாகிறது.

2. லெனின் எவ்வாறு மார்க்சை பயின்றார் ...

1890களில் மார்க்சிஸ்ட் வாசகர் வட்டங்கள் துவக்கப்பட்டபோது மார்க்சின் "மூலதனம்" வாசிக்கப்பட்டது. கடும் சிரமங்களுக்கிடையே "மூலதனம்" புத்தகத்தை எங்களால் அப்போது பெற முடிந்தது. ஆனால் மார்க்சின் மற்ற புத்தகங்கள் எங்களுக்கு கிடைப்பது பெரும் சிரமமாகவே இருந்தது.

இன்னும் சொல்வதானால், வாசகர் வட்டத்தின் பெரும் பகுதியினர் "கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை"யை கூட வாசிக்காதவர்களாகவே இருந்தனர். உதாரணமாக நானும்கூட 1898ல் ஜெர்மனிக்கு நாடு கடத்தப்பட்டிருந்தபோதுதான் "கம்யூனிஸ்ட்" யை வாசிக்க முடிந்தது. மார்க்ஸ், எங்கல்ஸ்சின் எழுத்துக்கள் முற்றிலுமாக தடுக்கப்பட்டது. உதாரணத்திற்கு சொல்வதென்றால், 1897ல் லெனின் "புதிய உலகம்" என்கிற பத்திரிக்கையில் "பொருளாதார கற்பனாவாதத்தின் பண்புகள்" என்கிற கட்டுரையை எழுதினார்.

அக்கட்டுரையில், மார்க்ஸ், மார்க்சியம் மற்றும் மார்க்சிய உள்ளீடுகள் பற்றி எழுதுவதை தவிர்க்குமாறு அவர் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். கட்டுரையை வெளியிடும் பத்திரிக்கை சிரமங்களுக்கு ஆட்படுவதை தவிர்க்கவே இந்த நிர்ப்பந்தம் கொடுக்கப்பட்டது.

லெனினுக்கு பல மொழிகள் தெரியும். ஜெர்மன் மற்றும் பிரான்ஸ் மொழிகளில் இருந்த மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் எழுத்துக்களை தன்னால்இயன்றவரை முனைந்து படித்தார். பிரெஞ்ச்மொழியில் இருந்த மார்க்சின் "தத்துவத்தின்வறுமை" என்கிற புத்தகத்தை லெனின் எவ்வாறுதனது தங்கை ஓல்காவுடன் படித்தார் என்பதைஆனா இலியானிஷ் விளக்குகிறார்.

மார்க்ஸ்,எங்கல்ஸ் எழுத்துக்கள் பலவற்றை லெனின்ஜெர்மன் மொழியிலேயே படிக்க வேண்டியிருந்தது. தன்னை ஈர்த்த மார்க்ஸ், எங்கல்சின்எழுத்துக்களின் குறிப்பான பகுதிகளை லெனினேரஷ்ய மொழிக்கு மொழிப்பெயர்த்தார்."யார் மக்களின் நண்பர்கள்" என்கிற லெனினின்முக்கியமான முதல் பிரசுரம் 1894-ல் மறைமுகமாக வெளியிடப்பட்டது. இதில் மார்க்சின் "கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை",

"அரசியல் பொருளாதாரம்குறித்த விமர்சனம்", "தத்துவத்தின் வறுமை,"ஜெர்மன் தத்துவம்", 1843-ல் மார்க்ஸ் ரூக்கிற்குஎழுதிய கடிதம் மற்றும் எங்கல்ஸின் "டூரிங்கிற்குமறுப்பு", "குடும்பம், தனிசொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்" உள்ளிட்ட புத்தகங்களில் உள்ளபல குறிப்புகள் உள்ளடங்கியிருந்தது.

மார்க்சியம் குறித்து மிக சொற்பமான அறிமுகம் இருந்த அப்போதைய பெரும்பான்மையானமார்க்சியவாதிகளிடம் "யார் மக்களின் நண்பர்கள்"என்கிற பிரசுரம் ஓர் ஆழமான மார்க்சியகண்ணோட்டத்தை விரிவுபடுத்தியது. இப்பிரசுரம் பல்வேறு முக்கியமான கேள்விகளை முற்றிலும் புதிய வகையிலான வழியில் எதிர் கொண்டதோடு மிகப்பெரிய வெற்றியும் பெற்றது.லெனினுடைய அடுத்த படைப்பு "நிரோத்தனிக்குகளின் பொருளாதார பயிற்றுவித்தலின்உள்ளீடு" பற்றியதாகும். இதில் "பதினெட்டாம்புரூமர்", "பாரீசில் உள்நாட்டு யுத்தம்", "கோத்தாதிட்டம் பற்றிய விமர்சனம்" மற்றும் "மூலதனம்"நூலின் இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் பகுதியிலிருந்து பல மேற்கோள்கள் உள்ளடங்கி இருந்தது.மார்க்ஸ், எங்கல்ஸ் எழுத்துக்களை கூடுதலாகவாசித்து நன்கு புலமைபெற லெனினுக்கு அவர்நாடு கடத்தப்பட்ட கால கட்டம் மேலும் உதவியது.

"கிரானட்" என்கிற பல்பொருள் விளக்கும்கலை களஞ்சியத்தில் 1914ம் ஆண்டு மார்க்சின்வாடிநக்கை வரலாற்றை லெனின் எழுதியிருந்தார்.இப்பதிவானது லெனினுக்கு மார்க்சின்எழுத்துக்கள் மீதிருந்த அளப்பரிய அறிவாற்றலைமிக தெளிவாக புலப்படுத்தும்.மார்க்சின் எழுத்துக்களை லெனின் வாசிக்கும்போது கணக்கிலடங்காத அளவு அதன் உள்ளடக்கங்களை குறிப்பெடுத்துக் கொள்வார். லெனின்மையத்தில் மார்க்சின் புத்தகங்களை படித்துஅவர் எடுத்திருந்த பல குறிப்பேடுகள் உள்ளன.மார்க்சின் எழுத்துக்களை அவர் மீண்டும்,மீண்டும் படித்து, குறிப்புகள் எடுத்து அதன்உள்ளீடுகளை தனது எழுத்துக்களில் கொண்டுவந்தார். மார்க்சின் எழுத்துக்களை நன்கு அறிந்தவராக மட்டும் லெனின் இருந்துவிடவில்லை.மார்க்சின் போதனைகள் மீது தனது ஆழமானசிந்தனையையும் செலுத்தினார். "கம்யூனிசம்என்பது மனனம் செய்து அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதல்ல. மனித சமூகத்தின் அறிவு வளர்ச்சிமற்றும் நவீன கல்வி மூலம் உங்களுக்குள்ளாகவேஎழுந்து உருவாகும் தவிர்க்க இயலாத முடிவாகும்" என்று ரஷ்ய இளைஞர்களின் மூன்றாவதுமாநாட்டில் (1920) லெனின்

குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“அனைத்து தரவுகள் மீதும் விமர்சனப்பூர்வமான அணுகுமுறையோடு, கடினமான, பெரிய, முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பணிகளை செய்யாமல், கம்யூனிசம்பற்றிய ஆயத்தபதில்களை ஒரு கம்யூனிஸ்ட் எதிர்பார்பாரேயானால் அவர் மோசமான கம்யூனிஸ்ட்டாகத்தான் இருப்பார்”.

லெனின் மார்க்சை படிப்பதோடுமட்டும் நிற்கவில்லை. மார்க்ஸ் பற்றியும், மார்க்சியம் பற்றியும்எதிர்நிலை எடுத்து எழுதிவந்த முதலாளித்துவவாதிகள் மற்றும் குட்டி முதலாளித்துவ வாதிகள்எழுதியவைகளையும் வாசித்தார். இவர்களின்கருத்திற்கு எதிர்வாதம் செய்வதன் மூலம் மார்க்சியத்தின் அடிப்படை நிலைகளை விளக்கினார்.விமர்சனங்களை லெனின் மிக கவனமாகதொகுத்துரைப்பார். தெளிவான, அதன் குண இயல்புகளை எடுத்து சுட்டிக்காட்டி அதற்குமாற்றாக மார்க்சின் எழுத்துக்களை முன்வைப்பார். விமர்சனங்களை மிக கவனமாக பகுப்பாய்வுசெய்து, முக்கியமான பிரச்சனைக்கு அவர்கள்முன்வைக்கும் தீர்வுகள் குறித்து கேள்வி எழுப்பி,அதன் வர்க்க தன்மையை லெனின் எடுத்துரைப்பார்.

3. வர்க்க புரட்சியின் ஜனநாயக உள்ளடக்கமும் சோஷலிச உள்ளடக்கமும்

உ. வாசுகி

(மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அரசியல் தலைமை குழு, சமூக நீதி குறித்த மார்க்சிய அணுகுமுறையை உள்ளடக்கிக் கட்சியின் தெலுங்கானா மாநிலக்குழுவுக்கு அனுப்பிய குறிப்பை விளக்கும் வகையில் எழுதியது)

ஒரு மெடலின் இரு பக்கங்கள்:

"ரஷ்ய சமூக ஜனநாயகவாதிகளின் கடமைகள்" என்ற தலைப்பில் 1897ல் தோழர் லெனின் எழுதிய ஒரு சிறு பிரசுரம் வர்க்கப் புரட்சியின் உள்ளடக்கத்தில் உள்ள ஜனநாயகம், சோஷலிசம் என்ற இரண்டு கூறுகளை விவரிக்கிறது. ரஷ்ய சமூக ஜனநாயக கட்சி, நரோத்னய வோல்யா, நரோத்னய ப்ராவோஆகிய 3 கட்சி திட்டங்களின் நடைமுறை சார்ந்த வேறுபாடுகளை விளக்குவதே இதன் நோக்கம். குறிப்பாக நரோத்னய வோல்யா, ப்ராவோ ஆகிய இரண்டு கட்சிகளும் தம் திட்டம் மற்றும் புரட்சிகர நடவடிக்கைகளை 'ஜனநாயகக் கடமைகள்' என்பதை மட்டும் அடிப்படையாக வைத்து முன்னெடுக்கின்றன, ரஷ்ய சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் அணுகுமுறை இதிலிருந்து வேறுபட்டது, மூன்றிலும் இது தான் சரியானது என்பதைத் தோழர் லெனின் நிறுவுகிறார். இந்த வாதங்களை இந்திய சூழலில் பொருத்திப் பார்ப்பது அவசியம். ஏனெனில், இந்திய சமூகம் சாதி-வர்க்கம் என்பது பின்னிப் பிணைந்த சூழலாக இருக்கிறது. சாதியம், பெண்ணடிமைத்தனம் உள்ளிட்ட சமூக ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டமும், வர்க்க சுரண்டலுக்கு எதிரான போராட்டமும் வர்க்க போராட்டத்தின் இரண்டு ஒருங்கிணைந்த அம்சங்கள் என்பதே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நிலைபாடு. எனவே, ரஷ்ய சமூக ஜனநாயகவாதிகள் வர்க்க போராட்டத்தின் ஜனநாயக உள்ளடக்கத்தையும், சோஷலிச உள்ளடக்கத்தையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், இரண்டும் ஒரு மெடலின் (அல்லது நாணயத்தின்) இரு பக்கங்கள் என்று லெனின் வாதிடுவது, இந்திய சூழலுக்குப் பொருந்தக் கூடியதே.

ஜனநாயக உள்ளடக்கம் என்பது பாகுபாடுகளை, கொடுமைகளை, எதேச்சாதிகாரத்தை எதிர்த்த போராட்டம். பாகுபாடுகள் என்பது ரஷ்ய சூழலில் தேசிய இனங்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை, மத ரீதியான துன்புறுத்தல், இதர சமூகப் பிரிவுகள் மீதான ஒடுக்குமுறை போன்றவற்றை உள்ளடக்கியவை. ஜனநாயக உரிமைகள் மறுக்கப்படுவது, காவல்துறையின் ஒடுக்குமுறை போன்றவை எதேச்சாதிகார அம்சங்கள். சோஷலிச உள்ளடக்கம் என்பது, வர்க்கங்களைத் திரட்டி உற்பத்தி கருவிகளின் தனியுடைமையை ஒழித்து, முதலாளித்துவத்தைத் தகர்த்து, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கையில் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான போராட்டம். இரண்டும் தவிர்க்க இயலாத விதத்தில் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்தவை.

பல்வேறு சமூகப்பிரிவுகள் சந்திக்கும் ஒடுக்குமுறைகளைக் கையில் எடுத்தால் வர்க்க ஒற்றுமை சீர்குலையும் என்ற பார்வை தவறு, அதே சமயம் வர்க்கப்பார்வையைப் புறம் தள்ளி பாகுபாடுகளையும், ஒடுக்குமுறைகளையும் தனித்துப் பார்ப்பதும் தவறு என்று லெனின் வாதிடுகிறார். சமூக ஒடுக்குமுறை எதிர்ப்பு மற்றும் ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான போராட்டத்தில் பல பிரிவுகள் இணையும். ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்கள், மதப் பிரிவுகள், குட்டி முதலாளிகள், அறிவுஜீவிகள் எனப் பலரும் அவரவர் மீதான ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக அணி திரள்வர். இத்தகைய போராட்டங்களின் வலுவான தோழராக தொழிலாளி வர்க்கம் நிற்க வேண்டும், இத்தகைய பிரச்னைகளைக் கையில் எடுப்பவராகவும் தொழிலாளி வர்க்கம் திகழ வேண்டும். ஆளும் வர்க்கங்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் இது முக்கியமானது.

அதே சமயம் ஆளும் வர்க்கங்களுக்கு எதிரான சமரசமற்ற போராட்டத்தை அனைத்துப் பரிமாணங்களிலும் தொழிலாளி வர்க்கத் தலைமையே நடத்த முடியும். குறிப்பான ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடும் அமைப்புகள், குழுக்கள், சமூகப் பிரிவுகள் அவ்வொடுக்குமுறையைத் தவிர இதர விஷயங்களில் சமரசம் செய்து கொள்ளும் வாய்ப்புகள் அதிகம். ஏனெனில் ஒரு தேசிய இனமோ, சமூகப் பிரிவோ, இவர்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை இவர்களை ஒன்றிணைப்பதைக் காட்டிலும், இவர்களுக்கிடையே உள்ள வர்க்க முரண்பாடுகளே பல முடிவுகளைத் தீர்மானிக்கும். அரசியல் மற்றும் சமூக முறைமையை முழுமையாக ஜனநாயகப்படுத்தும்

கடமையைத் தொழிலாளி வர்க்கமே செய்ய முடியும். இந்நிலைபாட்டில் ஒரு நீடித்த தன்மையும் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கே இருக்க முடியும். தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சியான சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் தோழர்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தோழர் லெனின் விரிவாக விளக்குகிறார்.

இந்தப் பின்புலத்தில், சமூக ஒடுக்குமுறையையும், வர்க்க சுரண்டலையும் இந்திய சூழலில் ஒருங்கிணைத்துப் பார்ப்பது கூடுதல் தெளிவை அளிக்கும். சமூக நீதி குறித்த பிரச்னைகளில் தலையிடுவதன் முக்கியத்துவம் குறித்து மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாநாடுகளில், கூட்டங்களில் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஒரு சில மாநிலங்களில் முன்னேற்றம் உண்டு. வேறு சில மாநிலங்கள் இன்னும் துவக்க நிலையில் நீடிக்கின்றன. இதில் முறிப்பை ஏற்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் தொடர்ச்சியாக எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. சமூக பிரச்னைகள் குறித்த நமது பணிகளை மேற்கொள்ளும் போது, அடையாள அரசியலைப் பின்பற்றும் சமூக அமைப்புகள், தனிநபர்களோடு கூட்டாக செயல்பட நேரிடுகிறது. இந்த அனுபவத்தின் வாயிலாகப் பல கேள்விகளும் எழுகின்றன. இவை பிரதானமாக சமூக நீதியின் தன்மை, இதில் ஒரு புரட்சிகர இயக்கத்தின் பாத்திரம் தொடர்பானவை.

ஒரு புறத்தில் சமூகப் பிரச்னைகளில் தலையீடு செய்வது வர்க்க போராட்டத்திலிருந்து திசை திருப்பும், வர்க்க இயக்கத்தை பலவீனப்படுத்தும் என்ற விமர்சனம் வைக்கப்படுகிறது. மறு புறம், தற்கால இந்தியாவில் தொடர்ந்து நீடித்து வரும் சாதிய அமைப்பு, அதனுடன் தொடர்புடைய ஒடுக்குமுறை ஆகியவற்றின் பின்னணியில் கட்சியின் பிரதான அரசியல் செயல்பாடு சமூக நீதி குறித்ததாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து வருகிறது.

சமூக நீதி, வர்க்க போராட்டத்தை திசை திருப்புமா?

சாதிய பிரச்னைக்கு நீண்டதொரு வரலாறு இருக்கிறது. இது முதலாளித்துவத்துக்கு முந்தைய சமூக அமைப்புகளிலேயே வேர் பிடித்து நின்றதாகும். மற்ற பல நாடுகளில் நடந்ததைப் போல், இந்தியாவில் முந்தைய சமூக அமைப்பை முற்றிலும் தகர்த்து முதலாளித்துவம் நிறுவப்படவில்லை எனக் கட்சி திட்டம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. நிலப்பிரபுத்துவத்தோடும், அதனுடன் இணைந்து

நின்ற சாதிய அமைப்போடும் சமரசம் செய்து கொண்ட முதலாளித்துவம், சாதிய வேறுபாடுகளை வளர்த்து விட்டு, அதைத் தன் சுரண்டலுக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. சமூக ஒடுக்குமுறையின் கூர்முனையை சந்திக்கும் தலித் மக்களில் பெரும்பாலோர் உழைக்கும் வர்க்கமாக இருக்கின்றனர். அதாவது வர்க்க சுரண்டலைக் கூடுதலாக சந்திக்கும் பகுதியினராகவும் இருக்கின்றனர். இந்நிலையில், சாதிய அமைப்பு முறைமை மற்றும் தலித்துகள் மீதான ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக ஒற்றுமையைக் கட்டுவது, வர்க்க ஒற்றுமைக்கான முன்நிபந்தனையாகும். சாதிய அமைப்பை ஒழிப்பதும், அனைத்து வித சமூக ஒடுக்குமுறைகளை எதிர்த்துப் போராடுவதும், மக்கள் ஜனநாயகப் புரட்சியின் முக்கியமானதொரு பகுதி ஆகும். இவ்வாறாக, சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டம் என்பது வர்க்க சுரண்டலுக்கு எதிரான போராட்டத்தோடு பின்னிப் பிணைந்தது எனக் கட்சி திட்டத்தின் பாரா 5.12 அழுத்தமாகக் கூறுகிறது. சமூக நீதிக்குக் குரல் கொடுப்பது, திட்டம் சார்ந்த நிலைபாடாகும். அது வர்க்கப் போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். எனவே, சமூக ஒடுக்குமுறை பிரச்னைகளில் தலையீடு செய்வது வர்க்க ஒற்றுமையை சீர்குலைக்கும் என்பது கட்சியின் திட்டத்தைப் புரிந்து கொள்ளாததன் வெளிப்பாடே.

மூன்று வகைகளில் இந்த விஷயம் குறித்து, கட்சித் திட்டம் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகிறது. ஒன்று, சாதிய அமைப்புக்கு எதிராகவும், தலித்துகள் மீதான ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகவும் போராடுவதென்பது உழைக்கும் மக்களின் வர்க்க ஒற்றுமையை வளர்த்தெடுப்பதற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானதாகும். இரண்டாவது, சமூக ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்துப்போராடுவது என்பது புரட்சிகர நடவடிக்கையின் மிக முக்கியமானதொரு பகுதியாகும். மூன்றாவதாக, வர்க்க சுரண்டலுக்கு எதிரான போராட்டமும், சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டமும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்ததாகும். எனவே, சமூகப் பிரச்னைகளின் முக்கியத்துவத்தை புறக்கணித்தோ, ஒதுக்கித் தள்ளியோ, நிராகரித்தோ, குறைத்து மதிப்பிட்டோ வர்க்க ஒற்றுமையைக் கட்டவும் முடியாது, வர்க்க போராட்டத்தை வளர்த்தெடுக்கவும் முடியாது.

இந்தப் புரிதல், கட்சி வகுப்புகளில் பேசுவதற்கும், கேட்பதற்குமானது மட்டுமல்ல, நடைமுறை சார்ந்தது. இதற்கென தமிழகத்தில் தீண்டாமை ஒழிப்பு முன்னணி அமைக்கப்பட்டு, அது, சமூக ஒடுக்குமுறை பிரச்னைகளைக்

கையிலெடுத்தால் கடமை முடிந்து விடும் என்று எண்ணி விடக்கூடாது. 3 விதமான அணுகுமுறை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

1. உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்களிடம் சாதி, பாலினம், வகுப்புவாதம் மற்றும் இதர பாகுபாடுகளுக்கு எதிராக தொடர்ச்சியான தத்துவார்த்த போராட்டம் நடத்தப்பட வேண்டும். தலைமையின் கண்ணோட்டம், அவ்வமைப்பை சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரின் கண்ணோட்டமாகவும் இருப்பதில்லை. இது உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
2. வர்க்க ஒற்றுமைக்கு எதிரான சமூக பாகுபாடுகளைக் கடைப்பிடிப்பதை விட்டு அவர்கள் விலகும் வகையில் சமூக சீர்திருத்த முன்முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
3. அனைத்து வர்க்க வெகுஜன அமைப்புகளும் ஆளும் வர்க்கங்களால் கட்டவிழ்த்து விடப்படும் சமூக ஒடுக்குமுறை சார்ந்த பிரச்னைகளில் (நேரடியாகவும் இருக்கலாம் அல்லது ஒடுக்குமுறைக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் கொள்கை அல்லது நடவடிக்கையாக இருக்கலாம்) கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒடுக்கப்பட்ட சமூக பிரிவினரின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்காக நடக்கும் போராட்டங்கள் மற்றும் கூட்டு மேடைகளில் இணைய வேண்டும்.

அரசியல் நடைமுறையின் குவிமையமாக சமூக நீதி இருக்க வேண்டுமா?

சுரண்டப்படும் வர்க்கங்களின், ஒடுக்கப்படும் சமூகப்பிரிவினரின் முழுமையான விடுதலை தான் உண்மையான சமூக நீதியாக இருக்க முடியும். ஆனால் இன்றைய சூழலில், சமூக நீதி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குட்பட்டதாகவே புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. அதாவது, ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவினருக்கான இட ஒதுக்கீடு, பிரதிநிதித்துவம், அங்கீகாரம், சமமாக நடத்துதல் போன்றவற்றைக் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது. இக்கோரிக்கைகளுக்காகப் போராடுவது வர்க்கப் போராட்டத்தின் ஒரு முக்கிய பகுதி. ஆனால் பிரதான நிகழ்ச்சி நிரலாக சமூக நீதி இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து, அது வர்க்கப் போராட்டத்தின் முக்கிய பகுதி என்பதைக் காட்டிலும் முழுமையே அது தான் என்ற பொருள்படுகிறது. மேற்கூறிய அம்சங்களுடனான சமூக நீதி, சமூகத்தின் அனைத்து

அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியதாக எப்படி ஆகமுடியும்? வர்க்க சுரண்டல் குறித்த பிரச்னைகளுக்கு இடம் எங்கே? ஒடுக்கப்படும் சாதிகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்தால் விடுதலை கிடைத்து விடுமா? வர்க்கத்திரட்டல் தேவையில்லையா? சாதிகளுக்குள் இருக்கும் வர்க்க முரண்பாட்டை எதில் சேர்ப்பது? இது வர்க்கத்துக்கும் சமூகப் பிரிவுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டைக் கணக்கில் எடுப்பதாக இல்லை. ஒடுக்குமுறையிலிருந்தும், சுரண்டலிலிருந்தும் விடுதலை அளிப்பதில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பாத்திரத்தைப் புறம் தள்ளுவதாக இருக்கிறது.

சமூக நீதிக்கான போராட்டம், வர்க்க போராட்டத்தின் ஜனநாயக அம்சத்தைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறது என்று தான் கூறமுடியும். வர்க்க போராட்டத்தின் சோஷலிச பகுதியை இது பிரதிநிதித்துவம் செய்ய இயலாது. இரண்டுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை மங்கச் செய்து, தெளிவற்றதாக்கி அனைத்தையும் சமூக நீதிக்குள் உள்ளிழுத்துக் கொள்வது வர்க்க பிரச்னைகளையும், வர்க்க அமைப்புகளையும் புறக்கணிப்பதாகும். இது, வர்க்க அரசியலைக் கைவிட்டு, அடையாள அரசியல் முழக்கங்களை எவ்வித விமர்சனமும் இன்றி ஏற்றுக் கொள்வதற்கே வழி வகுக்கும்.

தொழிலாளி வர்க்கத்தின் விடுதலையே உண்மையான, முழுமையான சமூக நீதியை சாத்தியமாக்கும். மார்க்சிஸ்ட் கட்சி முன்வைக்கும் மக்கள் ஜனநாயகமானது சமூக நீதியையும் உள்ளடக்கியது. ஆனால் மேற்கூறிய புரிதல், மக்கள் ஜனநாயகம் என்ற கோஷத்துக்கு மாறாக சமூக நீதி என்ற கோஷத்தைப் பிரதானப்படுத்துகிற தவறுக்கு இட்டுச் செல்லும். சமூக நீதிக்கு மட்டும் அழுத்தம் தருபவர்கள் சமூக அமைப்புகளையும், வர்க்க அமைப்புகளையும் ஒரே தட்டில் வைக்க முயல்கின்றனர். இவற்றுக்கு இடையில் உள்ள பண்பு ரீதியான வேறுபாடுகளை அங்கீகரிக்கத் தவறுகின்றனர். வர்க்க அமைப்புகள் வர்க்கத் திரட்டலுக்காக அமைக்கப்பட்டவை. புரட்சிகர இயக்கத்தில் இவற்றுக்கு சிறப்பானதொரு இடமும், பங்கும் உண்டு. முதலாளித்துவ, நிலப்பிரபுத்துவ சுரண்டல் எதிர்ப்பு இவற்றின் நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்ளன. சாதி மதம் கடந்த வர்க்க ஒற்றுமை இதன் அடிப்படை.

ஆனால் சமூக அமைப்புகள் குறிப்பாக சாதி, மத அடிப்படையில் செயல்படும் அமைப்புகள் வளர்த்தெடுக்கும் ஒற்றுமை என்பது ஒரு சமூகக்குழு என்ற அடிப்படையைக் கொண்டதாகும். அவற்றால் தன்னெழுச்சியாக உருவாக்கப்படும்

உணர்வும் கூட அந்த அடையாளத்தின் அடிப்படையிலேயே இருக்கும். ஒரு சமூகக் குழுவின் பிரச்னை என்னும் போது அக்குழுவிற்குள் நிலவும் வர்க்க வேறுபாடுகளும், சுரண்டல்களும் இதன் வரையறைக்குள் வராது. சமூக ரீதியாகப் பின்தங்கிய பிற்பட்ட வகுப்பினரில் கணிசமானோர் பெரும் வசதி படைத்தவர்கள், தம் சமூகத்தில் உள்ள ஏழைகளை சுரண்டக் கூடியவர்கள். சிறுபான்மையினரும் அப்படித் தான். சமூகப்பிரிவு என்பதை மட்டும் வைத்துப் பார்த்தால், வர்க்க வித்தியாசங்களைப் புறம் தள்ளும் நிலை தான் ஏற்படும். இத்தகைய அமைப்புகள், மார்க்சிஸ்ட் கட்சி வழி காட்டும் அமைப்பாக இருந்தாலும், அமைப்பின் உள்ளார்ந்த தன்மையில் பெரிய வேறுபாடு எதுவும் வந்து விடாது. பாதிக்கப்படும் சமூகக் குழு என்ற அடிப்படையிலேயே அதன் செயல்பாடு அமையும். இதில் மாற்றம் காண விரும்பினால், சமூகப் பிரச்னைகளை சுயேச்சையாக எடுப்பதும், இப்பகுதியினரின் உண்மையான, ஜனநாயக பூர்வமான கோரிக்கைகள் மீதான கூட்டு மேடைகளில் ஒருங்கிணைந்து பணியாற்றுவதும் இதன் மூலம், வர்க்க ஒற்றுமைக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளை யாராவது முன்னெடுக்கும் போது அவற்றை விழிப்போடு அம்பலப்படுத்துவதும் தேவை.

சாதி என்கிற அடையாளத்துக்குள்ளேயே நிறுத்தாமல், பொது ஜனநாயக நீரோட்டத்தில் இவர்களை இணைக்க வேண்டும். அனைத்து சுரண்டல்களுக்கும், அநீதிகளுக்கும் காரணமான முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பை நொறுக்கும் அரசியலில் இறக்க வேண்டும். இதற்குள் செயல்படும் கம்யூனிஸ்டுகள் அடையாள அரசியலின் செல்வாக்கில் சிக்கி விடக் கூடாது. வர்க்க பார்வையை விட்டு விடக் கூடாது. வர்க்க போராட்டத்தின் சோஷலிச அம்சத்தை மேற்கொள்வதில் வர்க்க அமைப்புகளின் இடத்தை சமூக அமைப்புகள் பெற்று விட முடியாது. எனவே சமூக நீதி புரட்சிகர இயக்கத்தின் அரசியல் நடைமுறையின் பிரதான நிகழ்ச்சி நிரலாக இருக்க முடியாது.

ஒட்டு மொத்த சுரண்டலுக்கு எதிராக:

சாதி ஒழிப்பு நடக்க வேண்டும் என்றால் மனமாற்றம் மட்டுமே போதாது. சாதி முறைமை நீடிப்பதற்கு உகந்ததாக இருக்கக் கூடிய பவுதீக சூழல் மாற வேண்டும். மனமாற்றத்துக்கும் அது தான் களம் அமைக்கும். பவுதீக சூழல்

மாறுவது என்பது பொருளாதார சுரண்டலை ஒழிப்பதுடன் தொடர்புடையது. கிராமப்புறங்களில் தீவிர நில சீர்திருத்தத்துடன் இணைந்தது. முழுமையான நில சீர்திருத்தமே சாதி ஒழிப்புக்கான பவுதீக சூழலை ஏற்படுத்தும். பெருவாரியானோர் விவசாய தொழிலாளர்கள் என்னும் போது, அவர்களது உணவு பாதுகாப்பு போன்ற பிரச்னைகள், விவசாய நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டால் இழப்பீடு ஆகியவற்றுக்கும் குரல் கொடுக்க வேண்டும். முறையான வேளாண் கொள்கைக்குப் போராட வேண்டும். நிலம், கூலி, உணவு என்ற மூன்று அடிப்படையான பிரச்னைகளும் பவுதீக சூழலின் முக்கிய பகுதிகள். இவையெல்லாமே கார்ப்பரேட்டுகளுக்கு ஆதரவாக இருக்கும் முதலாளித்துவ நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சியில் சாத்தியமில்லை.

பொதுவாக சமூக நீதிக்குக் குரல் கொடுப்பவர் அனைவரும், மேற்கூறிய அதன் சகல பரிமாணங்களிலும் முன்னுக்கு வரும் பிரச்னைகளில் தலையீடு செய்ய வந்து விட மாட்டார்கள். குறிப்பாக முதலாளித்துவ கட்சிகள் இத்தகைய ஒட்டு மொத்தக் கண்ணோட்டத்தோடு செயல்பட முடியாது. அவர்கள் எந்த வர்க்கத்தின் அரசியல் பிரதிநிதியோ, அவர்களின் நலன் சார்ந்தே நிலைபாடு எடுப்பார்கள். அடையாள அரசியல் சார்ந்து செயல்படும் அமைப்புகள், குழுக்கள், தனிநபர்களும் சில குறிப்பான பாகுபாடுகளை எடுப்பார்களே தவிர, பாகுபாடுகளின் மூலாதாரம், அதற்குக் காரணமாக இருக்கக் கூடிய நவீன தாராளமயக் கொள்கைகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தில், அதன் ஊற்றாக இருக்கக் கூடிய சர்வதேச நிதி மூலதனம், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பில் பொதுவாக உறுதி பட நின்று விடமாட்டார்கள்.

பகுதி பகுதியாகப் பார்த்து ஒட்டு மொத்தத்தைத் தவற விடக் கூடாது. ஒட்டுமொத்தம் என்ற பெயரில் பகுதிகளின் பிரத்தியேக பிரச்னைகளை ஒதுக்கி விடவும் கூடாது. பகுதிகளின் பிரத்தியேக பிரச்னைகளை, ஜனநாயக உரிமை மறுக்கப்படுவதைக் கையில் எடுப்பதற்கான ஒற்றுமையைக் கட்டுவதன் மூலம், ஒட்டுமொத்த சுரண்டும் காரணிகளுக்கு எதிரான போராட்டமாக அதை மாற்ற வேண்டும். சமூக பிரச்னைகளில் தலையீடு செய்வதில் சில மாநிலங்களில் இன்று கட்சிக்கு இருக்கும் பலவீனத்தைக் களைவது என்ற பெயரில், அடையாள அரசியலைத் தழுவுவது என்ற அடுத்த எல்லைக்குப் போய் விடக் கூடாது.

சமூக நீதி பிரச்னையை ஒரு ஜனநாயக பிரச்னையாகப் பார்ப்பதால் தான்,

தீண்டாமை போன்ற ஒடுக்குமுறையை எதிர்ப்பதில், தலித்துகள் மட்டும் திரட்டப்பட்டால் போதாது, அனைத்து சாதிகளிலும் உள்ள ஜனநாயக சக்திகள் திரள வேண்டும் என்ற கருத்தியல் மார்க்சிஸ்ட் கட்சியால் முன்வைக்கப்படுகிறது. தீண்டாமை ஒழிப்பு முன்னணியும் அத்தகைய பார்வையுடன் தான் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் வர்க்க ஒற்றுமையும் அடங்கியிருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியில் உள்ள ஆதிக்க சக்திகளைத் தனிமைப்படுத்தி எதிர்க்க வேண்டும், ஒட்டு மொத்த சாதியை ஆதிக்க சாதி என்று வரையறுப்பது அதில் உள்ள உழைப்பாளி வர்க்கங்களையும் தள்ளி விடுவதாக அமையும். பிற்பட்ட பிரிவினரில் நிலவும் வர்க்க முரண்பாடுகளைக் கணக்கிலெடுத்து இட ஒதுக்கீட்டை அணுக வேண்டும் என்பது கூட வர்க்க நலன் முன்னுக்கு நிறுத்தப்படும் அணுகுமுறையாகும்.

சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் மற்றும் பெரியார், டாக்டர் அம்பேத்கர் போன்ற தலைவர்களின் சமூக நீதி பங்களிப்பு குறித்த அணுகுமுறை என்னவாக இருக்க வேண்டும்?

இப்பகுதி விரிவாக விவாதிக்கப்பட வேண்டிய பகுதி. சுருக்கமாக சொல்ல வேண்டுமானால், சமூக சீர்திருத்தவாதிகளின் பங்களிப்பு இந்திய சமூகத்தில் சில முக்கிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்த உதவியிருக்கிறது. அவை போற்றப்பட வேண்டும். அவர்களின் பாரம்பரியத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும். தமிழகத்தில் பெரியார் அவர்கள் முன்வைத்த சமூக நீதி கோட்பாடுகள் மற்றும் அம்பேத்கர் அவர்களின் பங்களிப்பு போற்றுதலுக்குரியவை என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவினரின் நலனுக்காக இடைவிடாது போராடிய போர்வீரர்கள் அவர்கள். சமூக நீதிக்கான போராட்டத்தில் கூட்டாளிகளாக இருக்கக் கூடிய தீவிர ஜனநாயகவாதிகளாகவே முற்போக்கு அம்பேத்கரியவாதிகளை, பெரியாரிஸ்டுகளையும் நாம் கருத வேண்டும். ஆனால் அம்பேத்கரியத்துக்கும் மார்க்சியத்துக்கும் இடையில் பெரிதாக வேறுபாடு இல்லை, இருப்பதும் சிறு சிறு மேலெழுந்தவாரியான வித்தியாசங்களே என்ற கருத்தும், இந்தியாவிற்கு மார்க்சியம் மட்டுமே போதாது என்ற கருத்தும், அம்பேத்கரியமும் மார்க்சியமும் இணக்கம் காண முடியும் என்ற கருத்தும் பொதுவாக முன்வைக்கப்படுகின்றன.

பெரியாரியத்துடனும் இவ்வாறே மார்க்சியம் ஒப்பு நோக்கப்படுகிறது. இவற்றை ஏற்பதற்கில்லை. மார்க்சியம் என்பது முதலாளித்துவ அமைப்பை உடைத்து நொறுக்க விரும்பும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகர தத்துவமாகும். அம்பேகரியம் சாதிய அமைப்பின் மீது தீவிர தாக்குதலைத் தொடுக்கிறது, சில அரசியல் பொருளாதார பிரச்னைகளில் முற்போக்கு நிலைபாட்டைக் கொண்டதாக இருக்கிறது, ஆனால் முதலாளித்துவத்தை எதிர்க்கும், தகர்க்கும் ஆயுதமாக அது இல்லை. இன்றைய முதலாளித்துவ நிலப்பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பில் சாதி ஒழிப்பை நிறைவேற்ற முடியாது. ஒரு வேளை வாதத்துக்காக முடியும், சாதி ஒழிந்து விடுகிறது என்றே வைத்துக் கொள்வோம். சாதி ஒழிந்தால் போதும் என்றால், பிறகு முதலாளித்துவத்தை எதற்கு எதிர்க்க வேண்டும்? எனவே அம்பேத்கரியம் முதலாளித்துவ அமைப்புக்குள்ளேயே நின்று தான் சாதி ஒழிப்புக்கான சீர்திருத்தங்களை முன்வைக்கிறது. ஒட்டு மொத்த வர்க்க சுரண்டலுக்கு இதில் தீர்வு இல்லை. எனவே தத்துவம் என்ற முறையில் மார்க்சியமும் அம்பேதக்ரியமும் வேறுவேறானவை.

இந்தப் பின்னணியில் சிவப்பு – நீலம் ஒற்றுமை, ஜெய் பீம்-லால் சலாம் போன்ற கோஷங்களை எப்படிப் பார்ப்பது?

சமூக ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான இடதுசாரிகள் மற்றும் தலித்திய அமைப்புகளின் கூட்டு இயக்கங்களுக்கான கோஷங்கள் என்ற முறையில் இவற்றை முன்வைக்கலாம். ஆனால் இடதுசாரி-தலித் ஒற்றுமை என்பதை அரசியல் உத்தி அல்லது அரசியல் முன்னணிக்கான அடிப்படையாக மாற்றி விட முடியாது. ஏனெனில் இந்த ஒற்றுமை மட்டும் புரட்சிக்கான அணி சேர்க்கைக்குப் போதாது. அனைத்து சாதி, மத சமூகப்பிரிவுகளில் இருக்கும் உழைப்பாளி மக்களின் ஒற்றுமையும் தேவை. இடது ஜனநாயக அணி என்பதற்குள் வர வேண்டிய ஒடுக்கப்பட்ட சமூகப் பிரிவினர் என்ற முறையில் இத்தகைய சக்திகளை நாம் அரவணைக்க வேண்டும். இதில் வர வேண்டிய பிரிவுகள் மேலும் பல உண்டு. வர்க்க சேர்க்கையில் புரட்சிகர சக்திகளுக்கு சாதகமான மாற்றம் ஏற்படுவதே புரட்சிக்கு இட்டுச்செல்லும் முக்கிய காரணியாகும். வர்க்கத் திரட்டல் என்ற அடிப்படையான கடமைக்கு பதிலியாக வேறு எதையும் நிறுத்த முடியாது.

இந்தியாவில் முதலாளித்துவம் – தொழிலாளி வர்க்கம் என்ற இரண்டு நவீன வர்க்கங்கள் சாதிய படிநிலைகளால் ஏற்கனவே பிளவுபட்டுள்ள சமூக அமைப்பின் மீதே உருவாகியிருக்கின்றன. எனவே சமூக ஒடுக்குமுறையா அல்லது வர்க்க சுரண்டலா என்று இரண்டையும் எதிரும் புதிருமாக நிறுத்தக் கூடாது. இரண்டும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன, ஒன்றின் மீது ஒன்றாகப் படிந்துள்ளன. பல்வேறு சாதிகள், சமூகப்பிரிவுகளிலிருந்து வருபவர்களே உழைக்கும் வர்க்கத்தின் பகுதியினராக இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே சமூகத்தில் நிலவும் பாகுபாடுகளும், புதிதாகத் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குள்ளே வந்து சேருபவர்கள் கொண்டு வரும் பாகுபாடான பிற்போக்கு பழக்க வழக்கங்களும் வர்க்க ஒற்றுமையை வளர்த்தெடுப்பதை சிக்கலாக்கி விடுகிறது. மறுபுறம் முதலாளித்துவ சக்திகளும், அடையாள அரசியல்வாதிகளும் வாக்கு வங்கி அரசியலுக்காக இந்த அடையாளங்களைத் திட்டமிட்டு பயன்படுத்துகிறார்கள். சாதியின் வரம்புக்குள்ளேயே அவர்களை அடக்கி வைத்து, பொதுவான ஜனநாயக இயக்கத்தின் பகுதியாக அவர்கள் மாறிவிடாமல் கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்கிறார்கள். பிரச்னை தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை விட, அரசியல் சுய லாபத்துக்கு இப்பிரச்னைகளைப் பயன்படுத்துவது என்பது அதிகரித்து வருகிறது.

கருத்துக்களுக்கும், வாதங்களுக்கும் பதில் வாதங்களை வைப்பதற்கு பதிலாக, சொல்லுபவர் சாதி மட்டுமே ஏற்புக்கும் நிராகரிப்புக்குமான பதில்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இது அடையாள அரசியலின் ஒரு பகுதி தான். இதன் படி பார்த்தால் பிரதமர் பிற்பட்ட சாதியாகவும், குடியரசு தலைவர் தலித்தாகவும், கட்சியின் முக்கிய பொறுப்பில் சிறுபான்மை வகுப்பாரும், பாதுகாப்பு துறை அமைச்சராகப் பெண்ணும் உள்ள பாஜக ஆட்சி சிறந்தது என்ற முடிவுக்குத் தான் போக வேண்டியிருக்கும்.

இச்சூழலில் வர்க்க போராட்டத்தின் ஜனநாயக உள்ளடக்கம், சோஷலிச உள்ளடக்கம் இரண்டின் முக்கியத்துவத்தையும், முதலாளித்துவ கட்சிகள், சமூகக் குழுக்கள், பிரிவுகள் எப்படி இப்புரிதலில் இருந்து வேறுபட்டு, அடையாள அரசியலின் பக்கம் நிற்கிறார்கள் என்பதையும் புரிந்து கொண்டு, சமூக ஒடுக்குமுறை மற்றும் வர்க்க சுரண்டலுக்கு எதிரான போராட்டங்களை வர்க்கப் பார்வையுடன் ஒருங்கிணைத்து நடத்த வேண்டியது அவசியம்.

4. இந்திய தத்துவ மரபின் ஒளிவிளக்கு

தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாயா நூற்றாண்டு நிகழ்வு

வீ.பா.கணேசன்

அறிவியல் மனப்பான்மையையும் மதச் சார்பின்மையையும் தமது இரு கண்களாகக் கருதுவோர் அனைவரும் ஒருபுறமும், இந்துத்துவவாதிகள், அவர்களது புரவலர்கள், பரிவாரங்கள் மறுபுறமும் நிகழ்த்திவரும் 'வாழ்வா, சாவா?' என்ற போராட்டம் நடைபெற்று வரும் இத்தருணத்தில்தான் தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாயாவின் நூற்றாண்டும் வந்து சேர்ந்துள்ளது.

இந்தியாவின் தத்துவ மரபு என்பது ஆன்மிகம் தவிர வேறல்ல; மேற்கத்திய தத்துவங்களுக்கெல்லாம் மாறாக, மனிதனின் ஆன்ம மீட்சியை மட்டுமே முன்னுரிமையாகக் கொண்ட மேன்மை படைத்தது என்று சர்வபள்ளி ராதாகிருஷ்ணனின் தலைமையில் இந்தியாவின் நவீன தத்துவ ஆசிரியர்கள் ஆழமாக நிறுவத் தலைப்பட்ட நேரத்தில்தான் இந்திய வரலாற்றில் வேத மரபை மறுத்தொதுக்கும் தத்துவங்களே பெருமளவில் நிலவியதையும், அவை வேத மரபினரால் திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்ட போதிலும் வேத மரபினை உயர்த்திப் பிடிக்கும் எழுத்துக்களில் வாதப் பிரதிவாதங்களாக ஆங்காங்கே சிதறிக் கிடக்கும் அதன் எச்சங்களைக் கொண்டே இந்திய தத்துவ உலகில் உலகாயத மரபின் பெருமையை நிலைநாட்டிய பெருமை பெற்றவர் பேராசிரியர் தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாயா.

மார்க்சிய வரலாற்றுப் பொருள்முதல் வாத, இயங்கியல் அடிப்படையிலான அவரது போர்க்குணமிக்க பொருள்முதல்வாதக் கருத்துக்களைப் பயின்றும், அவற்றை மக்களிடம் எடுத்துச் சென்று சிந்தனைக் களத்தில் போராடுவதன் மூலம் மட்டுமே அவரது இந்தப் பிறந்தநாள் நூற்றாண்டை நாம் கொண்டாட வேண்டும் என்பதே மார்க்சிஸ்ட் மாத இதழின் நோக்கமாக அமைந்திருந்தது.

இந்த முயற்சியின் தொடக்க நிகழ்வாக சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியின் தத்துவத் துறை, பாரதி புத்தகாலயம் ஆகியவற்றோடு இணைந்து மார்க்சிஸ்ட் மாத

இதழ் கடந்த பிப்ரவரி 16 ஞாயிறன்று சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாய குறித்த முழுநாள் கருத்தரங்கு ஒன்றை நடத்தியது.

சென்னை பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து தொடங்கி தமிழகத்தின் புகழ்பெற்ற கல்லூரிகளின் தத்துவத் துறைகளைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்கள் இந்த நிகழ்வில் பங்கேற்று இந்திய தத்துவ மரபின் ஒளிவிளக்காகத் திகழ்ந்து வரும் தத்துவ அறிஞர் தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாயாவின் உயரிய பங்களிப்புகளை முன்வைத்தனர். அவர்களது முன்வைப்புகளின் ஒரு சிறு தொகுப்பே இக்கட்டுரை. (சென்னை கல்லூரிகளைச் சேர்ந்த தத்துவத் துறை மாணவர்கள் பெருமளவில் பங்கேற்ற இக்கருத்தரங்கில் எழுத்துபூர்வமாக முன்வைக்கப்பட்ட கட்டுரைகளில் முதலாவதாக தோழர். ப.கு. ராஜனின் “அறிவியல்-தத்துவம்-ஊடாடல் – தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாயாவின் பதிவுகள்” என்ற கட்டுரை இந்த இதழில் வெளியாகிறது. மற்ற கட்டுரைகள் அடுத்து வரும் இதழ்களில் வெளிவரும்)

காலை அமர்விற்கு சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியின் முதல்வர் என். சேட்டு அவர்கள் தலைமை வகித்தார். பச்சையப்பன் கல்லூரி, தத்துவத் துறை தலைவர் வி. சீனிவாசன் அவர்களின் வரவேற்புரை ஆற்றினார்.

பேரா. கருணானந்தம் (துறைத் தலைவர் (ஓய்வு), வரலாற்றுத் துறை, விவேகானந்தா கல்லூரி, சென்னை) :

“வரலாறு இல்லாத தத்துவமும் தத்துவம் இல்லாத வரலாறும் பயனளிப்பதில்லை. தத்துவம் மக்களது உளப்பாங்குகளை வடிவமைக்கிறது. அது அவர்கள் மீது சில தளைகளையும் பூட்டியிருக்கிறது. அவற்றை உடைத்தெறிந்து முன்னேற முடியாமல் நாம் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அத்தகையதொரு நிலைமையில்தான் அந்த தத்துவத்தை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு நாம் ஆளாகிறோம். இந்தப் பின்னணியில்தான் தேவி பிரசாத் அவர்களின் பெருமையை நாம் உணர வேண்டியுள்ளது. இந்திய தத்துவங்கள் நம் முன்னால் தவறாக முன்வைக்கப்படுகின்றன என்பதை அம்பலப்படுத்தியவரும் அவரே. வேதங்களை, வேத யக்ஞங்களை, வேத சமூகத்தின் கட்டமைப்பை எதிப்பவர்கள் நாத்திக வாதிகள். அவர்கள் முன்வைத்த இருப்பை மாற்ற வேண்டிய தத்துவம் பற்றி அவர் பேசினார். தத்துவத்தை மனிதப்படுத்துவது என்பதைச்

செய்தவர் அவர். அவரது முயற்சிகளை பரவலாக எடுத்துச் செல்லும் முயற்சியே இந்த விழா என்றே நான் கருதுகிறேன்.''

முனைவர் எம். வெங்கடாசலபதி, துறைத்தலைவர், தத்துவத் துறை, சென்னை பல்கலைக்கழகம்:

''நவீன இந்திய தத்துவ உலகில் இன்றியமையாத, வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பங்களிப்புச் செய்தவர் பேரா. தேவி பிரசாத் அவர்கள். கடந்த பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக இந்திய சமூகத்தை அழுத்தி வந்த மடமை, சுரண்டல் ஆகியவற்றை மக்களிடையே எடுத்துக் கூறியவர்கள் என டாக்டர் அம்பேத்கர், பேரா. தேவி பிரசாத் ஆகியோரை கூறலாம். ஒரு மாணவராகவும், ஆசிரியராகவும் இந்திய தத்துவ மரபில் வேத மரபையே பிரதான தத்துவங்கள் என முன்வைத்திருந்த நிலையில் இந்தியாவின் முக்கிய தத்துவ மரபுகள் அனைத்துமே வேத மறுப்பு தத்துவங்கள்தான் என்பதை உணர்த்தி, உலகாயதம் என்ற வார்த்தையை அறிமுகப்படுத்தியவர் அவர். அவருடையது ஒரு சித்தாந்தப் புரட்சி ஆகும். இந்திய சித்தாந்தங்களில் பெரும்பாலானவை பொருளை மையமாகக் கொண்டவையே. எனினும் அவை இரண்டாம் தரமாகப் பார்க்கப்பட்டு வந்த நிலையில் இந்திய தத்துவ மரபில் அதன் முக்கிய இருப்பை, தாக்கத்தை அழுத்தமாக எடுத்துக் கூறி புதுப்பாதை சமைத்தவர் பேரா. தேவி பிரசாத்.

முனைவர் கிருஷ்ணன், துறைத் தலைவர், தத்துவத் துறை, விவேகானந்தா கல்லூரி, சென்னை:

''இந்திய தத்துவ மரபில் கருத்துமுதல் வாதம் எப்படி உருவானது என்பதை அறிந்து கொண்டால் மட்டுமே அதற்கெதிராக உயர்ந்து நிற்கும் பொருள்முதல் வாதத்தை உங்களால் துய்க்க முடியும் என்பதை தனது நூல்கள் மூலமாக எடுத்துக் காட்டியவர் பேரா. தேவி பிரசாத். மதச் சார்பின்மை, அறிவியல் பூர்வமான அணுகுமுறை, பகுத்தறிவுப் போக்கு ஆகியவற்றின் மொத்த உருவம் தான் பொருள்முதல் வாதம் என்பதை ஆய்வு பூர்வமாக இந்திய தத்துவ உலகில் நிறுவியவர் அவர்.'' உணவு இடைவேளைக்குப் பின்பு தொடங்கிய மதிய அமர்விற்கு மார்க்சிஸ்ட் மாத இதழின் ஆசிரியர் தோழர் என். குணசேகரன் தலைமை வகித்தார்.

முனைவர் எஸ். பன்னீர் செல்வம், துறைத்தலைவர்(ஓய்வு), தத்துவத் துறை, சென்னை பல்கலைக்கழகம்:

"இந்திய தத்துவ உலகின் பேராசிரியராகத் திகழ்ந்த டாக்டர். எஸ். ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் பிரம்மத்தை முன்னிறுத்தியே பவுத்தம், சமணம் உள்ளிட்ட இந்திய தத்துவங்களை அறிமுகம் செய்கிறார். இந்தப் பின்னணியில் வேத மறுப்புக் கொள்கையை வேத மரபு நூல்களில் இருந்தே பெயர்த்தெடுத்து வெளிக்கொண்டு வந்த பேரா. தேவி பிரசாத் பாலி, சமஸ்கிருதம், இந்தி ஆகிய மொழிகளை அறிந்தவராக இருந்தபோதிலும் மற்ற மொழிகளை அறிந்திராதது பற்றி வருந்தினார். இந்திய தத்துவ மரபில் புதிய அணுகுமுறைக்குத் தடம் பதித்த தேவி பிரசாத்தின் அடியொற்றி ஆன்மீக மரபை மீறிய வகையில் இந்திய தத்துவ மரபை வரும் தலைமுறையினரிடையே எடுத்துச் செல்ல அவரது எழுத்துக்கள் பெரிதும் உதவும்."

பேரா. ஆ. தே. ரேவதி, தத்துவத் துறை, பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை:

"இந்திய தத்துவத் துறையானது கடந்த பல ஆண்டுகளாகவே எந்தவொரு அறிவியல்பூர்வமான உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இல்லாத வகையிலேயே அதன் பாடக் கட்டமைப்பு இருந்து வந்துள்ளது. இந்தப் பின்னணியில் ஒரு பேராசிரியராக இருந்த தேவி பிரசாத் அவர்கள் இதை உடைத்து நொறுக்கும் வகையில் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதினார். வேத மரபிற்கு எதிரான தனது ஆய்விற்கு அகழ்வாராய்ச்சி உண்மைகளையும் பயன்படுத்திய முதல்வரும் அவரே. அறிவியல் முறைப்படியான ஆய்வு என்பதே அவரை இயங்கியல் வகைப்பட்ட சிந்தனைக்கு இட்டுச் சென்றது. இந்தப் போக்கை அவரது நூல்கள் நெடுகிலும் நம்மால் காண முடியும்."

இறுதியாக சிறப்புரை ஆற்றிய பேரா. அருணன்:

" எனது தத்துவத் தேடல் கடவுள் உண்டா, இல்லையா? என்பதில் இருந்துதான் தொடங்கியது. அந்த வகையில் எனது சிந்தனைக்குப் பாதை சமைத்துத் தந்த பேராசிரியர் தேவி பிரசாத் அவர்களுக்கு தனிப்பட்ட வகையில் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இந்தியா என்ற பெயர் புதிதாக இருந்தாலும்,

இந்தத் துணைக்கண்டம் நீண்ட நெடுங்காலமாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இந்திய தத்துவ மரபிலே கடவுள் மறுப்பு என்ற மரபு உண்டா? என்ற கேள்வி எழுந்தபோது, அது நாத்திக மரபாக, இன்னும் சொல்லப்போனால் வேத மறுப்பு மரபாக இருந்தது என்பதை வேத மரபு நூல்களிலிருந்தே உதாரணங்களைக் கொண்டு முதலில் எடுத்துக் கூறியவர் தேவி பிரசாத். இத்தகைய கருத்துக்களை உள்வாங்கிக் கொண்டுதான் நான் மார்க்சிய வாதியாக ஆனேன்.

ஆன்மீக மரபுதான், வேத மரபுதான் இந்திய தத்துவ மரபு என்று அடித்துச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த காலத்திலே, அதை மறுத்து, வேத மறுப்பு மரபும் இந்திய தத்துவ மரபின் பிரிக்க முடியாத ஒரு பகுதிதான் என்பதை வலுவான ஆதாரங்களைக் கொண்டு நிலைநாட்டியவர் அவர். இந்த உலகமே பிரதானம். அதன் இயங்கு நிலையில் ஒரு கட்டத்தில்தான் உணர்வு என்பது வந்தது என்பதை நிறுவியதுதான் உலகாயதம். அதைப் பற்றி அதன் எதிரிகள், குறிப்பாக ஆதி சங்கரர் எடுத்துக் காட்டிய உதாரணங்களைக் கொண்டே உலகாயதம் பற்றி நம்மால் தெரிந்து கொள்ள முடிந்திருக்கிறது.

நமது தத்துவ மரபு பன்மைத் தன்மை கொண்டது என்பதை நிரூபித்தவர் தேவி பிரசாத் அவர்கள். ஆதி சங்கரரின் மாயா வாதத்தை உடைத்து நொறுக்கி அதன் சமூக நோக்கத்தை அம்பலப்படுத்தியவர் அவர். ஒவ்வொரு தத்துவத்திற்கும் பின்னால் உள்ள சமூக நோக்கை அவர் செய்தது போன்று அடுத்த தலைமுறையினருக்கு எடுத்துக் கூறுவதுதான் நாம் தேவி பிரசாத் அவர்களின் பிறந்தநாள் நூற்றாண்டு தருணத்தில் அவருக்குச் செலுத்தும் அஞ்சலியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.''

5. ரஷ்ய சமூக ஜனநாயக தொழிலாளர் கட்சியின் லண்டன் காங்கிரஸ்: ஒரு பிரதிநிதியின் குறிப்பு ...

ஸ்டாலின் தொகுப்பு நூல்களில் இருந்து...

– தமிழில் வீ.பா. கணேசன்

1907 ஆம் ஆண்டு, ரஷ்ய சமூக ஜனநாயக தொழிலாளர் கட்சியின் லண்டன் காங்கிரஸில் பங்கேற்ற பிரதிநிதி என்ற வகையில், அந்த மாநாட்டு செயல்பாடுகளை ஆய்வு செய்து பகுப்பாய்ந்து ஆழமான ஒரு குறிப்பை தோழர் ஸ்டாலின் எழுதினார். முழுமை பெறாத இந்தக் குறிப்பு ஸ்டாலின் தொகுப்பில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. கட்சிப் பிளவுக்கான முயற்சிகளை தொழிலாளி வர்க்க தத்துவக் கண்ணோட்டத்துடன் எதிர்கொண்டு போல்ஷ்விக்குகள் நடத்திய போராட்டத்தை இதில் பதிவு செய்திருக்கிறார் ஸ்டாலின். தாராளவாதத்திற்கு எதிரான தத்துவப் போராட்டத்தை புரிந்துகொள்ள ஏதுவான ஒரு சிறு பகுதியினை இங்கே பிரசுரித்துள்ளோம்.

330 பிரதிநிதிகள் பங்கேற்ற லண்டன் காங்கிரஸில் 302 பேர் வாக்களிக்கும் உரிமை பெற்றிருந்தனர். உடல் உழைப்பு தொழிலாளர்கள் 116 பேரும், இதர தொழிலாளர்கள் 24 பேரும், முழு நேர புரட்சியாளர்கள் 56 பேரும் என இம்மாநாட்டு பிரதிநிதிகளின் வர்க்க பின்னணியை ஸ்டாலின் விளக்குகிறார். இம்மாநாடு எப்படி போல்ஷ்விக் முன்வைப்புகள் சரியானவை என்று உரசிப்பார்க்க உதவியாக இருந்தன என புள்ளிவிபரங்களுடன் விளக்குகிறார். போல்ஷ்விக்குகளை 'அறிவுஜீவிகளின் குழு' என்று விமர்சித்து வந்த மென்ஷ்விக்குகளின் விமர்சனங்களுக்கு பதில் கொடுக்கும் வகையிலும், போல்ஷ்விக்குகளின் கண்ணோட்டமே சரியானது என அறிவிக்கும் வகையிலும் இம்மாநாட்டு முடிவுகள் அமைந்தன. ஸ்டாலின் தொகுப்பில் வெளிவரவுள்ள இக்கட்டுரையில், புரட்சிக்கான செயல்திட்டம் குறித்த கீழ்க்காணும் பகுதியை மட்டும் மார்க்சிஸ்ட் இதழ் வாசகர்களுக்கு வழங்குகிறோம்.

–

–ஆசிரியர் குழு

நமது புரட்சியை அதன் இறுதிவரை எப்படி எடுத்துச் செல்வது? இந்தப்

புரட்சியில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி வர்க்கத்தின், தாராளவாத முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பங்கு என்ன? போராடும் சக்திகளின் எத்தகைய கூட்டணியைக் கொண்டு இந்தப் புரட்சியை அதன் இறுதிவரை கொண்டு செல்ல முடியும்? யாரோடு சேர்ந்து நாம் நடை போடுவது? யாரை எதிர்த்து நாம் போராடுவது? போன்ற கேள்விகள் எழுகின்றன. இங்குதான் நமது கருத்து வேறுபாடு கள் துவங்குகின்றன.

மென்ஷ்விக்குகளின் கருத்து

நமது புரட்சியானது முதலாளித்துவப் புரட்சி என்பதால் முதலாளித்துவ வர்க்கம்தான் புரட்சி யின் தலைவராக இருக்க முடியும். பிரான்சில் நடந்த மகத்தான புரட்சிக்கு முதலாளித்துவ வர்க்கம்தான் தலைமை தாங்கியது. இதர ஐரோப்பிய நாடுகளில் நடந்த புரட்சியின் தலை மையிலும் அதுவே இருந்தது. எனவே நமது ரஷ்ய புரட்சியின் தலைவராகவும் அந்த வர்க்கம் தான் இருக்க வேண்டும். இந்தப் புரட்சியில் பாட்டாளி வர்க்கம்தான் முக்கிய போராளியாக இருக்கிறது. எனினும் அது முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்குப் பின்னால்தான் நடைபோட்டபடி முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை உந்தித் தள்ள வேண் டும். விவசாய வர்க்கமும் கூட புரட்சிகரமான தொரு வர்க்கம்தான். எனினும் அதற்குள்ளே அதிகமான அளவில் பிற்போக்குத் தனங்கள் நீடித்து நிலைத்துள்ள நிலையில் தாராளவாத ஜனநாயக முதலாளித்துவத்தோடு கூட்டாக செயல்படுவதை விட மிகக் குறைவான வாய்ப்பு களே அமைகின்றன.

விவசாய வர்க்கத்தை விட முதலாளித்துவ வர்க்கமே பாட்டாளி வர்க்கத் திற்கு நம்பிக்கையான கூட்டாளி ஆகும். தலைமைப் பொறுப்பில் தாராளவாத ஜனநாயக முதலாளித்து வத்தைச் சுற்றியே அனைத்துப் போராடும் சக்தி களும் அணிதிரள வேண்டும். எனவே முதலாளித் துவ கட்சிகளை நோக்கிய நமது அணுகுமுறை என்பது அரசிற்கும் தாராளவாத முதலாளித்து வத்திற்கும் எதிராக விவசாய வர்க்கத்துடன் சேர்ந்து நிற்பது; அதன் தலைமைப் பொறுப்பில் பாட்டாளி வர்க்கம் இருப்பது என்ற புரட்சிகர கொள்கையால் தீர்மானிக்கப்பட முடியாது. மாறாக அது சந்தர்ப்பவாதக் கொள்கையாகத் தான் இருக்க முடியும்; அரசிற்கு எதிராக எதிர்க்கட்சிகள் அனைத்துடனும் இணைந்து நிற்பது. அதன் தலைமைப் பொறுப்பில்

தாராள வாத முதலாளித்துவம் இருப்பது; இப்படித்தான் தாராளவாதிகளுடன் சமரசம் செய்து கொள் வது என்ற நடைமுறைத் தந்திரம் மேற்கொள்ளப் படுகிறது. மென்ஷ்விக்குகளின் கருத்து இவ்வாறாகத் தான் இருந்தது.

போல்ஷ்விக்குகளின் கருத்து:

நமது புரட்சி யானது ஒரு முதலாளித்துவப் புரட்சி என்பது உண்மைதான். ஆனால் நமது தாராளவாத முதலாளித்துவ வர்க்கம்தான் அதன் தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்க வேண்டும் என்று அதற்குப் பொருளல்ல. 18ஆம் நூற்றாண்டில் பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் தலைமைப் பொறுப்பில் பிரெஞ்சு முதலாளித்துவ வர்க்கம் இருந்தது. ஆனால் ஏன்? ஏனென்றால் பிரெஞ்சு பாட்டாளிவர்க்கம் அப் போது பலவீனமாக இருந்தது. அது சுயேச்சை யாக வெளிவரவில்லை.. அது தனது சொந்த வர்க்கத்திற்கான கோரிக்கைகளை முன்வைக்க வில்லை. அதற்கு வர்க்க உணர்வோ அல்லது அதற்கென்று ஓர் அமைப்போ கொண்டதாக இருக்கவில்லை. பின்னர் அது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் வாலைப் பிடித்துக் கொண்டு சென்றது. முதலாளித்துவ வர்க்கமும் தனது வர்க்க நோக்கங்களுக்காக அதை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டது. நீங்களே பார்க்கலாம். அப்போது பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு எதிராக ஜாராட்சியைப் போன்ற வடிவில் கூட்டாளி எதுவும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்குத் தேவைப் படவில்லை. ஏனென்றால் பாட்டாளி வர்க்கமே அதன் கூட்டாளியாக இருந்தது என்பதோடு மட்டுமின்றி, முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் சேவ கனாகவும் அது இருந்தது. எனவேதான் அப்போது முதலாளித்துவ வர்க்கம் புரட்சிகரமானதாக இருந்தது என்பது மட்டுமின்றி புரட்சிக்காக முன்வரிசையில் அது நடைபோட்டது.

இங்கே ரஷ்யாவில் முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒன்றைத்தான் காண முடியும். ரஷ்ய பாட்டாளி வர்க்கத்தை எந்த வகையிலும் பலவீனமான ஒன்று எனக் கூறிவிட முடியாது. ஏற்கனவே பல வருடங்களாக அது தனியாகவே, சுதந்திரமாகவே செயல்பட்டு வருகிறது. தனது வர்க்கத்தின் சொந்தக் கோரிக் கைகளை அது முன்வைக்கிறது. தனது சொந்த நலன்களை உணர்வதற்கு ஏற்ற வகையில் வர்க்க உணர்வு பெற்றதாகவும் இருக்கிறது. அது தனக்குச் சொந்தமான கட்சியிலேயே ஐக்கியமாகி இருக்கிறது. அதன் கட்சியானது ரஷ்யாவிலேயே வலிமையான கட்சியாகும். அது தனக்கேயுரிய திட்டத்தையும் நடைமுறைத் தந்திரம், அமைப்பு

போன்ற குறிக்கோள்களையும் கொண்டதாகவும் விளங்குகிறது. இந்தக் கட்சியின் தலைமையில் முதலாளி வர்க்கத்திற்கு எதிராக பல மகத்தான வெற்றிகளையும் அது ஏற்கனவே பெற்றுள்ளது... இத்தகைய ஒரு பின்னணியில் தாராளவாத முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் வால் என்ற பங்கோடு இந்த முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் கைகளில் பரிதாபகரமான ஒரு கருவி என்ற பங்கோடு பாட்டாளி வர்க்கம் திருப்தி அடைந்துவிட முடியுமா? இந்த முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பின்னே நடைபோடவும், அந்த வர்க்கத்தை தனது தலைவராகவும் அது ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா? புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கிச் செல்லும் வர்க்கம் என்பதைத் தவிர வேறு ஏதாவதாகவும் அதனால் இருக்க முடியுமா?

நமது தாராளவாத முதலாளித்துவ முகாமில் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பார்ப்போம். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகரமான உணர் வைக் கண்டு நமது முதலாளித்துவ வர்க்கம் அஞ்சி நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கி முன்னால் நடைபோட்டுச் செல்வதற்குப் பதிலாக எதிர்ப்புரட்சியை அது ஆரத் தழுவ ஓடுகிறது. பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு எதிராக அதனோடு கூட்டணி வைத்துக் கொள் கிறது. அதன் கட்சியான, கேடட் கட்சி, உலக முழுவதும் காணும் வகையில் ஸ்டோலிபின் உடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறது. ஜாராட்சிக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் மக்களின் புரட்சிக்கு எதிராக பட்ஜெட், ராணுவம் ஆகிய தீர்மானங்களுக்கு ஆதரவாக அது வாக்களிக் கிறது. ரஷ்யாவின் தாராளவாத முதலாளித்துவ வர்க்கம் என்பது ஓர் எதிர்ப்புரட்சி சக்திதான் என்பது இன்னமும் தெளிவாகவில்லையா? அதற்கு எதிராக இடைவிடாத போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும் என்று புலப்படவில்லையா? பாட்டாளி வர்க்கம் சுதந்திரமாக தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும்போது முதலாளித் துவ வர்க்கம் தன் புரட்சித் தன்மையை இழந்து விடுகிறது என்று தோழர் காட்ஸ்கி கூறியது சரிதானே?

எனவே ரஷ்யாவின் தாராளவாத முதலாளித் துவ வர்க்கமானது புரட்சிக்கு எதிரான ஒரு சக்தியே ஆகும். புரட்சியின் உந்துசக்தியாக அதனால் இருக்க முடியாது; புரட்சியின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கும் தகுதியும் அதற்கு இல்லை; அது புரட்சியின் தீவிரமான எதிரி என்ற வகையில் அதை எதிர்த்து தொடர்ந்து போராட வேண்டியதே அவசியமாகிறது.

நமது புரட்சியின் ஒரே ஒரு தலைவராக, ஜாராட்சியின் அதிகார வர்க்கத்தின் மீது தாக்குதல் தொடுக்க, ரஷ்யாவின் புரட்சிகர சக்திகள் அனைத்திற்கும் தலைமை தாங்கும் விருப்பமுள்ள, அவ்வாறு தலைமை தாங்கும் திறன் கொண்டதாக இருப்பது பாட்டாளி வர்க்கம் மட்டுமே. நாட்டின் புரட்சிகர சக்திகளை தன்னைச் சுற்றி அணிதிரளச் செய்யும் திறன் கொண்ட, நமது புரட்சியை அதன் இறுதி வரை கொண்டு செல்வதற்கான தகுதி உடைய ஒரே வர்க்கமாக பாட்டாளி வர்க்கம் மட்டுமே இருக் கிறது. இந்தப் பாட்டாளி வர்க்கம் புரட்சியின் தலைமைப் பொறுப்பை வகிப்பதற்கான தயாரிப்பு கள் அனைத்தையும் செய்வதுதான் சமூக ஜன நாயகத்தின் முன்னுள்ள கடமை ஆகும்.

இதுதான் போல்ஷ்விக்குகளின் கண்ணோட்டத் தில் மையக் கருத்தாகும். அப்படியென்றால், புரட்சியை அதன் இறுதி வரை கொண்டு செல்வது என்ற கடமையை நிறைவேற்ற பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு நம்பகமான கூட்டாளியாக யார் இருப்பார்கள்? என்ற கேள்விக்கு போல்ஷ்விக்குகள் இவ்வாறுதான் பதில் அளித்தார்கள். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஒரே ஒரு கூட்டாளியாக, எந்தவகையிலும் நம்ப கமான, வலிமை வாய்ந்த கூட்டாளியாக விளங்கு வது புரட்சிகர விவசாய வர்க்கம் மட்டுமே தவிர, நயவஞ்சக தாராளவாத முதலாளித்துவ வர்க்கம் அல்ல. நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பைத் தூக்கிப் பிடிக்கும் அனைத்துப் பழமை வாதத்திற்கும் எதிராக, பாட்டாளி வர்க்கத்தோடு இணைந்து நின்று, தோளோடு தோளாகப் போராடுகின்ற ஒரே வர்க்கமாக இருப்பது புரட்சிகர விவசாய வர்க்கம்தான்.

இதன்படி, முதலாளித்துவ கட்சிகள் மீதான நமது அணுகுமுறையானது இந்தக் கருது கோளின் அடிப்படையில்தான் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். ஜாராட்சிக்கும் தாராளவாத முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்கும் எதிராக, புரட்சி கர விவசாய வர்க்கத்தோடு இணைந்து நின்று, அதன் தலைமைப் பொறுப்பில் பாட்டாளி வர்க்கம் நிற்பதாக அது அமைய வேண்டும். எனவே கேடட்டுகளின் மேலாதிக்கத்தை (தலைமையை) எதிர்த்துப் போராடுவதன் அவசியமும், கேடட்டு களுடன் எவ்வித சமரசத்தையும் அனுமதிக்கலா காது என்பதும் இதன் மூலம் தெளிவாகிறது.

போல்ஷ்விக்குகளின் கருத்து இவ்வாறாகத் தான் இருந்தது. இந்த இருவிதமான

நிலைபாட்டின் கட்டமைப்புக் குள் இருந்தபடிதான் லெனின், – மார்ட்டினோவ் ஆகியோரின் உரைகளும், மற்ற அனைத்து பேச்சாளர்களின் உரைகளும் அமைந்திருந்தன.

ரஷ்யப் புரட்சியின் மேலாதிக்கத்தை பாட்டாளி வர்க்கம் கைக்கொள்வதை மறுதலித்தும், கேடட்டு களுடன் ஓர் அணியாகச் செயல்படுவது என்ற கருத்தை ஆதரித்தும் மிகத் தீர்மானகரமான முறையில் மென்ஷ்விக்குகளின் கருத்தோட்டத் தின் ஆழ்ந்த தன்மையை தோழர் மார்ட்டினோவ் தனது உரையின் மூலம் அதன் ஆழத்திற்கு எடுத்துச் சென்றார். இதர பேச்சாளர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் போல்ஷ்விக் நிலைபாட்டின் உயிரோட்டத் தோடு தங்களை பிணைத்துக் கொண்ட வகையில் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

இவற்றில் மிகுந்த கவனத்தை ஈர்ப்பதாக இருந்தது தோழர் ரோசா லக்சம்பர்க்கின் உரை யாகும். ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் சார்பில் காங்கிரஸிற்கு வாழ்த்துகளை தெரிவித்த அவர், நமது கட்சிக்குள் நிலவும் கருத்து வேறு பாடுகள் குறித்த ஜெர்மன் தோழர்களின் கருத்து களை விளக்கிப் பேசினார். (இரு வேறு தருணங் களில் அவர் ஆற்றிய உரைகள் இங்கு ஒன்றாக இணைக்கப்படுகிறது)

புரட்சியின் தலைவர் என்ற வகையில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பங்கு, எதிர்ப்புரட்சி சக்தி என்ற வகையில் தாராளவாத முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பங்கு ஆகியவை போன்ற கேள்வி களில் போல்ஷ்விக்குகளுடனான தனது முழுமை யான உடன்பாட்டை வெளிப்படுத்திய தோழர் ரோசா லக்சம்பர்க், மென்ஷ்விக் தலைவர்களான ப்ளெக்கனோவ், ஆக்சல்ராட் போன்றோரை சந்தர்ப்பவாதிகள் என்று விமர்சித்ததோடு, அவர்களது நிலைபாட்டை பிரான்ஸ் நாட்டின் ஜாரேசிஸ்டுகளின் நிலைபாட்டிற்கு இணை யானது என்றும் குறிப்பிட்டார். மேலும், "போல்ஷ் விக்குகளும்கூட ஒரு சில குறைபாடுகளை, தொட்டால் சிணுங்கித் தனத்தை கொண்டவர் களாக இருக்கிறார்கள் என்பதோடு, ரொம்பவு மே கறாராகவும் இருக்கிறார்கள் என்றும் நான் கருதுகிறேன். என்றாலும் நான் அதை முழுமையாக உணர்ந்து அவர்களை மன்னித்து விடுகிறேன். ஏனென்றால் மென்ஷ்விக்குகளின் சந்தர்ப்பவாதம் போன்ற கழுவின மீனில் நழுவின மீனாக, அடர்த்தியற்ற

நிலையைப் பார்க்கும் போது, ஒருவரால் கறாராக நடந்து கொள்ளா மல் இருக்க முடியாது. இதே மாதிரியான அதீத மான கறார்த் தன்மையை பிரான்சில் இருந்த கூடிஸ்டுகளிடையேயும் காண முடிந்தது. கூடிஸ்டுகள் – சூலே கூட்-இன் ஆதர வாளர்கள்.

பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டுகள் மத்தியில் நிலவிய இடதுசாரி மார்க்சியப் போக்கைப் பின்பற்றியவர்கள். கூடிஸ்டுகள் 1901ஆம் ஆண்டில் பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டு கட்சியைத் தோற்று வித்தனர். பிரெஞ்சு தொழிலாளர் இயக்கத்தில் நிலவிய சந்தர்ப்பவாதிகளை அவர்கள் எதிர்த்துப் போராடியதோடு, முதலாளித்துவ வாதிகளுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளும் கொள்கையையும் முதலாளித்துவ அரசுகளில் சோஷலிஸ்டுகள் பங்கேற்பதையும் அவர்கள் எதிர்த்தனர். ஏகாதி பத்திய உலகப் போர் வெடித்தெழுந்தபோது, தாய் நாட்டைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற தேசியவாத நிலைபாட்டை கூட் எடுத்தது மட்டு மின்றி, முதலாளித்துவ அரசிலும் பங்கேற்றார். புரட்சிகர மார்க்சியத்திற்கு உண்மையாக இருந்த கூடிஸ்டுகளில் ஒரு பிரிவினர் பின்னர் பிரெஞ்சு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்தனர்.

அந்தப் பிரிவின் தலைவரான கூட் தனது புகழ்பெற்ற தேர்தல் சுவரொட்டியில் இவ்வாறு அறிவித்திருந்தார்: “ ஒரே ஒரு முதலாளி கூட எனக்கு வாக்களிக்கத் துணிய வேண்டாம். ஏனென்றால், நாடாளுமன்றத்தில் அனைத்து முதலாளிகளுக்கும் எதிராக பாட்டாளிகளின் நலன்களை மட்டுமே நான் பாதுகாப்பேன்.” அவர்கள் இத்தகையவர்களாக இருந்தபோதி லும், ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயக வாதிகளாகிய நாங்கள் மார்க்சிய துரோகிகளுக்கு எதிரான, ஜாரேசிஸ்டுகளுக்கு எதிரான அவர்களது போராட்டத்தில் கூடிஸ்டுகளின் பக்கத்தில்தான் எப்போதும் இருந்தோம். போல்ஷ்விக்குகளைப் பற்றியும் அப்படித்தான் சொல்ல வேண்டும். மென்ஷ்விக் சந்தர்ப்பவாதிகளுக்கு எதிரான அவர்களது போராட்டத்தை ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளாகிய நாங்கள் ஆதரிக்கவே செய்வோம்... கிட்டத்தட்ட இதுதான் தோழர். ரோசா லக்சம்பர்க் சொன்னது.

ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி காங்கிரஸுக்கு அனுப்பியிருந்த, ரோசா லக்சம்பர்க் காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகளிடையே படித்த புகழ் பெற்ற கடிதம் இதைவிட மேலும் ஈர்ப்புக்குரியதாக இருந்தது. அவ்வாறு

இருந்தது ஏனென்றால், தாராளவாதத்திற்கு எதிராக போராடுமாறு அது ஆலோசனை கூறியதோடு, ரஷ்யப் புரட்சியின் தலைவர் என்ற வகையில் ரஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கம் வகிக்கும் சிறப்பான பங்கினை அது அங்கீகரித்ததோடு, அதே அடிப்படையில் போல்ஷ்விசத்தின் அனைத்து முக்கிய கருத்தோட்டங்களையும் அது அங்கீ கரித்ததுமே அதற்குக் காரணமாக இருந்தது.

இவ்வாறுதான் ஐரோப்பாவின் மிக அதிக மான தாக்குதலுக்கு ஆளான, அவ்வகையில் அனுபவம் நிறைந்த பெரும் புரட்சிகர கட்சியாக உருவெடுத்த ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயக கட்சி யானது மிகவும் வெளிப்படையாகவும், தெளிவாக வும், மார்க்சியத்திற்கு துரோகம் செய்பவர்களுக்கு எதிராகவும், மென்ஷ்விக்குகளுக்கு எதிராகவும் அவர்கள் நடத்தி வந்த போராட்டமே அவர் களை உண்மையான மார்க்சிஸ்டுகளாக மாற்றி யுள்ளது என்ற வகையிலேயே போல்ஷ்விக்கு களை ஆதரித்தது.

நமது கவனத்தைப் பெறுகின்ற மற்றொன்று தலைமைக் குழுவில் போலந்து பிரதிநிதிகளின் சார்பாக தோழர் டிஸ்கா ஆற்றிய உரையின் பல பகுதிகள் ஆகும். தோழர் டிஸ்கா தனது உரையில், “இரண்டு குழுவினருமே மார்க்சிய கண்ணோட் டத்தில் உறுதிபட நிற்பதாகவே நமக்கு உறுதி யளித்தார்கள். போல்ஷ்விக்குகளா? மென்ஷ்விக் குகளா? உண்மையிலேயே இந்தக் கண்ணோட்டத் தில் யார் உறுதியாக இருக்கிறார்கள் என்பதை அனைவராலும் எளிதாக உணர முடியாது. ‘இடது’ பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த பல மென்ஷ் விக்குகள் குறுக்கிட்டு குரல் கொடுத்தார்கள்: “நாங்கள் மார்க்சிய கண்ணோட்டத்தின் பக்கம் தான் நிற்கிறோம்!”.

டிஸ்கா அவர்களுக்கு பதிலளித்தார்: “இல்லை தோழர்களே! நீங்கள் அதன் பக்கத்தில் இல்லை. நீங்கள் அதன்மீது தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வர்க்கப் போராட்டத்திற்கு தலைமை தாங்குவதில் நீங்கள் வெளிப்படுத்திய கையறு நிலை அனைத்தும், மாபெரும் மார்க்ஸின் மகத்தான வார்த்தைகளை உருப்போட்டுக் கற்றுக் கொண்டீர்களே தவிர, அவற்றைப் பொருத்திப் பார்ப்பதில் உங்களுக்கு இருந்த இயலாமை ஆகிய அனைத்துமே நீங்கள் மார்க்சிய கண்ணோட்டத்தோடு இருக்கவில்லை; மாறாக, அதை கைவிட்டுவிட்டீர்கள் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது!” மிகச் சரியான வார்த்தைகள்!

உண்மை. பின்வரும் விஷயத்தை மட்டுமே எடுத்துக் கொள்வோம். பாட்டாளி வர்க்கத்தை தனிப்பட்டதொரு அரசியல் சக்தியாக மாற்று வது எங்கும் எப்போதும் சமூக ஜனநாயகத்தின் கடமை என்று மென்ஷ்விக்குகள் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். அது உண் மையா? நிச்சயமான உண்மை! இவை மார்க்ஸின் மகத்தான வார்த்தைகள்; ஒவ்வொரு மார்க்சிஸ் டும் எப்போதும் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டிய வார்த்தைகள். ஆனால் மென்ஷ்விக்குகள் அவற்றை எப்படி அமல்படுத்துகிறார்கள்? உண்மையில் அவர்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்தை எப்போதும் சூழ்ந்துள்ள பெருவாரியான முதலாளித்துவ அம்சங்களிலிருந்து விடுவித்து, அதை ஒரு சுயேச்சையான, தன்னிறைவு பெற்ற ஒரு வர்க்கமாக மாற்றுவதற்கு உதவுகிறார்களா? புரட்சிகர சக்திகளை பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சுற்றி அணிதிரட்டி, புரட்சியின் தலைமை என்ற பாத்திரத்திற்கு பாட்டாளி வர்க்கத்தை தயார் படுத்துகிறார்களா? இவை எதையுமே மென்ஷ் விக்குகள் செய்வதில்லை என்பதைத்தான் நடை முறை உண்மைகள் நமக்கு எடுத்துக்காட்டு கின்றன.

அதற்கு மாறாக, தாராளவாத முதலாளித் துவ வர்க்கத்தோடு ஒப்பந்தங்களை போடும்படி தான் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு மென்ஷ்விக்குகள் அடிக்கடி ஆலோசனை வழங்குகிறார்கள். அதன் மூலம் பாட்டாளி வர்க்கத்தை சுயேச்சையான தொரு வர்க்கமாக பிரிப்பதற்கு பதிலாக முதலாளித் துவ வர்க்கத்தோடு இணைக்கவே அவர்கள் உதவுகிறார்கள். புரட்சியின் தலைமைப் பாத் திரத்தை கைவிட்டு விடுமாறு, அந்தப் பாத் திரத்தை முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்கு விட்டுக் கொடுத்துவிடுமாறு, முதலாளித்துவ வர்க்கத்தைப் பின்பற்றுமாறுதான் மென்ஷ்விக்குகள் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு அறிவுறுத்துகிறார்கள். இதன் மூலம் பாட்டாளி வர்க்கத்தை சுயேச்சையானதொரு அரசியல் சக்தியாக மாற்றுவது என்பதற்கு மாறாக முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் ஒரு தொங்கு சதையாக மாற்றுவதற்கே அவர்கள் உதவுகிறார். கள்.... அதாவது சரியான மார்க்சிய கண்ணோட்டத் திலிருந்து அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதற்கு நேர் எதிரான வேலையைத்தான் மென்ஷ் விக்குகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆம். மார்க்சிய கண்ணோட்டத்தின் பக்கத்தில் அல்ல; மென்ஷ்விக்குகள் அதை கைவிட்டு விட்டார்கள் என்று தோழர் டிஸ்கா சொன்னது மிகவும் சரியான ஒன்றுதான். விவாதத்தின் முடிவில், மென்ஷ்விக்குகள் சார்பில் ஒன்றும், போல்ஷ்விக்குகள்

சார்பில் ஒன்றும் என்ற வகையில் இரண்டு நகல் தீர்மானங் கள் காங்கிரஸின் முன் வைக்கப்பட்டன. இந்த இரண்டில், போல்ஷ்விக்குகள் முன்வைத்த நகல் தீர்மானம் பெருமளவிலான வாக்குகள் வித்தி யாசத்தின் அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டது.

அதன்பிறகு, இந்த நகல் தீர்மானத்திற்கு திருத்தங்கள் வந்தன. சுமார் 80 திருத்தங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. முக்கியமாக நகரில் இருந்த இரண்டு கருத்துகளின் மீது. ஒன்று புரட்சியின் தலைமைப் பொறுப்பில் பாட்டாளி வர்க்கம் பற்றியது. மற்றொன்று கேடட்டுகள் ஓர் எதிர்ப் புரட்சி சக்திதான் என்பதைப் பற்றியது. இவை தான் விவாதத்தில் கவனத்தைக் கவரக்கூடிய பகுதியாக இருந்தன. ஏனென்றால் இங்கேதான் பல்வேறு குழுக்களின் உண்மையான நிறம் சிறப் பாக வெளிப்பட்டது. முக்கியமான முதல் திருத்தத்தை தோழர் மார்ட்டோவ் முன்மொழிந் தார். “புரட்சியின் தலைவராக பாட்டாளி வர்க்கம் இருக்கிறது” என்ற தொடருக்குப் பதிலாக “பாட்டாளி வர்க்கம் முன்னணிப்படையாக விளங்குகிறது” என்பதாக திருத்த வேண்டும் என்று அவர் கோரினார்.

தனது திருத்தத்திற்கு ஆதரவாக அவர் கூறுகையில், “முன்னணிப் படை என்பது தெள்ளத் தெளிவாக இருக்கும்” என்று கூறினார். அவருக்கு தோழர் அலெக் சென்ஸ்கி பதிலளித்தார். அவர் கூறுகையில் துல்லியமான வார்த்தை என்பது இங்கே விஷய மல்ல; மாறாக இதில் முற்றிலும் ஒன்றுக்கொன்று நேரெதிரான கருத்துகள் பிரதிபலிக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார். ஏனென்றால் ‘முன்னணிப் படை’ என்பதும் ‘தலைவர்’ என்பதும் முற்றிலும் வேறுபட்ட கருத்தாக்கங்கள். முன்னணிப் படை என்பது (முன்னால் உள்ள படைப்பிரிவு) முன் வரிசையில் நின்று போராடுவதைக் குறிப்பதாக, எதிரியின் தாக்குதல் மிக வலிமையாக வந்து விழும் இடத்தில் இருப்பதாக, தன் சொந்த ரத்தத்தை சிந்துவதாக, ஆனால் அதே நேரத்தில் மற்றவர்களால் தலைமை தாங்கப்படுவதாக இருக்கும் நிலையை, இந்த இடத்தில் முதலாளித் துவ ஜனநாயகவாதிகளால் தலைமை தாங்கப்படு வதை, குறிப்பதாக உள்ளது.

முன்னணிப்படை யானது எப்போதுமே பொதுவான ஒரு போராட்டத் தினை தலைமை தாங்கி நடத்துவதில்லை. முன்னணிப்படையானது எப்போதுமே

தலைமை தாங்கப்படுவதுதான். அதற்கு மாறாக, ஒரு தலை வராக இருப்பது என்பது முன்னணி வரிசையில் நின்று போராடுவது மட்டுமின்றி, பொது வானதொரு போராட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்குவதாக, அதன் இலக்கை நோக்கி அதற்கு வழிகாட்டுவதாகவும் அமைகிறது. போல்ஷ்விக்கு களாகிய நாங்கள் முதலாளித்துவ ஜனநாயக வாதிகளால் பாட்டாளி வர்க்கம் தலைமை தாங்கப்படுவதை விரும்பவில்லை. மக்களின் போராட்டம் முழுவதையுமே பாட்டாளி வர்க் கம் தலைமையேற்று நடத்த வேண்டும் என்றும், ஜனநாயக குடியரசை நோக்கி அதற்கு வழி காட்டுவதாக இருக்க வேண்டும் என்றுமே நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

இதன் விளைவாக, மார்ட்டோவ் கொண்டு வந்த திருத்தம் தோற்கடிக்கப்பட்டது. இதே போன்ற வகையில் கொண்டு வரப்பட்ட இதர திருத்தங்களும் அவ்வாறே தோற்கடிக்கப் பட்டன.

கேடட்டுகள் பற்றிய கருத்துகளுக்கு எதிராக வேறு பல திருத்தங்களும் முன்வைக்கப்பட்டன. கேடட்டுகள் இன்னமும் புரட்சிக்கு எதிரான நிலைபாட்டை மேற்கொள்ளவில்லை என்பதை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று மென்ஷ்விக்குகள் முன்வைத்தார்கள். ஆனால் இந்தக் கருத்துருவை காங்கிரஸ் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தது. இந்த வகையில் முன்வைக்கப்பட்ட திருத்தங்கள் அனைத்துமே மறுதலிக்கப்பட்டன. ஒரு சில விஷயங்களிலாவது குறைந்தபட்சம் ஏதாவ தொரு வகையிலாவது ஒப்பந்தங்களை கேடட்டு களுடன் செய்து கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தையும் மென்ஷ்விக்குகள் முன்வைத் தார்கள். இந்த முன்வரைவையும் காங்கிரஸ் மறுதலித்ததோடு, இதே போன்ற வகையில் கொண்டு வரப்பட்ட இதர திருத்தங்களும் தோற்கடிக்கப்பட்டன.

இறுதியில் இந்தத் தீர்மானம் ஒட்டுமொத்த மாக வாக்களிப்பிற்கு முன்வைக்கப்பட்டது. போல்ஷ்விக்குகளின் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக 159 வாக்குகளும் எதிராக 104 வாக்குகளும் கிடைத்தன. மற்றவர்கள் வாக்களிப்பில் பங்கேற்க வில்லை. பெரும் வாக்குவித்தியாசத்தில் போல்ஷ்விக்கு கள் முன்வைத்த தீர்மானத்தை காங்கிரஸ் ஏற்றுக் கொண்டது.

அந்த நேரத்திலிருந்தே போல்ஷ்விக்குகளின் கண்ணோட்டம் என்பது கட்சியின்

கண்ணோட்ட மாக மாறியது. மேலும் இந்த வாக்குப்பதிவு இரண்டு முக்கிய மான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது.

முதலாவதாக, காங்கிரஸில் அதுவரை நிலவி வந்த போல்ஷ்விக்குகள், மென்ஷ்விக்குகள், போலந்து பிரிவினர், லெட்டுகள், பண்டிஸ்டுகள் போன்ற செயற்கையான, மேலோட்டமான பிரிவுகளுக்கு அது முடிவு கட்டியது. மேலும் குறிக்கோள்களின் அடிப்படையிலான புதிய தொரு பிரிவினையை, அதாவது (அனைத்து போலந்து பகுதியினர், பெரும்பான்மையான லெட்டுகள் ஆகியோரை உள்ளடக்கிய) போல்ஷ் விக்குகள், (கிட்டத்தட்ட அனைத்து பண்டிஸ்டு களையும் உள்ளடக்கிய) மென்ஷ்விக்குகள் என்ற பிரிவினையை அது அறிமுகப்படுத்தியது.

இரண்டாவதாக, இந்த வாக்குப்பதிவானது தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் எவ்வாறு இந்தப் பிரிவுகளுக்கிடையே பங்கிடப்பட்டிருந்தார்கள் என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டு வதாக இருந்தது. போல்ஷ்விக் குழுவில் முன்பு குறிப்பிட்டதைப் போல 38 அல்ல; 77 தொழி லாளர்கள் இருந்தனர். (38 உடன் 27 போலந்து பகுதியினர், 12 லெட்டுகள்) மென்ஷ்விக் குழுவில் முன்பிருந்த 30 தொழிலாளர்களுக்குப் பதிலாக 39 பேர் (30 பேருடன் 9 பண்டிஸ்டுகள்) இருந்தனர். மென்ஷ்விக் குழுவானது அறிவுஜீவிகளின் குழு என்பதாக மாறியது.

பாகு , 1907 பாகின்ஸ்கி ப்ரோலிடெரி எண் 1 & 2 இல் ஜூன் 20 மற்றும் ஜூலை 10, 1907இல் முதலில் வெளியிடப்பட்டது. கோபா இவனோவிச் என்று கையெழுத் திட்டிருந்தார். தோழர் ஸ்டாலின் தேர்வு நூல்கள் – முன் வெளியீட்டுத் திட்டம் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் தலைவர் என்ற வகையிலும், ரஷ்யாவில் சோஷலிசத்தை மறு கட்டுமானம் செய்த நிபுணர் என்ற வகையிலும், மார்க்சிய-லெனினிய தத்துவத்தை உலகமெங்கும் முன்னெடுத்துச் சென்றவர் என்ற வகையிலும், தோழர் ஸ்டாலினது பங்கினை காய்தல் உவத்தல் இன்றி மதிப்பீடு செய்வது மிக முக்கியமான கடமையாகும். இதற்கு அவரது எழுத்துக்கள், உரைகள் ஆகியவையே உரைகல்லாக அமையும். இந்த நோக்கத்துடன் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷ்விக்) கட்சியின் மத்தியக் குழுவின் தீர்மானத்திற்கு இணங்க அதன் கீழ் செயல்பட்டு வந்த மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ்-லெனின் கழகம் தோழர் ஸ்டாலினின் எழுத்துகள், உரைகள் ஆகியவற்றைத் திரட்டி 1946 காலப்பகுதியில் ருஷ்ய மொழியில்

வெளியிட்ட தொகுப்பு நூல்களின் ஆங்கிலப் பதிப்பு *1952-55* காலப் பகுதியில் வெளியிடப்பட்டது. *15* தொகுதிகள் கொண்ட இந்தத் தொகுப்பு இப்போது அலைகள் வெளியீட்டகத்தினரால் முதன்முறையாகத் தமிழில் வெளியிடப்படுகிறது. முன்பதிவு விவரம் ஸ்டாலின் தொகுப்பு நூல்கள் – *15* தொகுதிகள் – பக்கங்கள் *(சுமார்) 6700* – அளவு *1 /8* டெம்மி – விலை: ரூ. *6,000/-* முன்பதிவுச் சலுகை விலை: ரூ. *3,500/- (அஞ்சலில் பெற,* கூடுதலாக ரூ. *500/-)* நூல் தேவைப்படுவோர் ரூ. *500/-* செலுத்தி முன்பதிவு செய்து கொள்ளவும். மீதித் தொகையை ஒரே தவணையிலோ அல்லது மூன்று தவணைகளிலோ செலுத்தலாம். முன்பதிவு செய்தவர்களுக்கு மட்டுமே நூல்கள் கிடைக்கும். இத் தொகுப்பு நூல்கள் *2019* நவம்பர் புரட்சி தினத்தன்று வெளியிடப்படும். முன்பதிவு இறுதி நாள்: *31.08.2019.* முன்பதிவு தொகையை *ALAIGAL VELIYEETAGAM* என்ற பெயரில் கீழ்கண்ட முகவரிக்கு பணம், காசோலை, வரைவோலையாக *(Cash/Cheque/Demand Draft)* செலுத்தலாம். அலைகள் வெளியீட்டகம் *5 / 1 A,* இரண்டாவது தெரு, நடேசன் நகர், இராமாபுரம்,சென்னை-*600 089.* தொடர்புக்கு: *98417 75112*

6. இட ஒதுக்கீடு : சி.பி.ஐ (எம்) அணுகுமுறை

கே.பாலகிருஷ்ணன்

பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் இட ஒதுக்கீடு வழங்குவதற் கான அரசியல் சட்டத் திருத்தம் நிறைவேற்றப் பட்ட பிறகு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை அடை யாளம் காணுவது பெரும் பிரச்சனையாக இருந்தது. இவர்களை அடையாளம் காணுவதற்கு மத்திய அரசால் 1953-ம் ஆண்டு காகா காலேல்கர் தலைமையில் ஒரு குழுவும், 1979-ம் ஆண்டு பி.பி. மண்டல் தலைமையில் ஒரு குழுவும் அமைக்கப் பட்டது. இதேபோன்று மாநிலங்களிலும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை அடையாளங்காணு வதற்கான பல கமிசன்கள் அமைக்கப்பட்டன.

1. *ஆந்திர பிரதேசத்தில், மனோகர் பிரசாத் கமிட்டி (1968-69), அனந்த ராமன் கமிசன் (1970), முரளிதர் ராவ் கமிசன் (1982)*
2. *பீகாரில், முஞ்சிரிலால் கமிசன் (1971-72)*
3. *குஜராத்தில், ஏ.ஆர். பக்ஷி கமிசன் (1972-76), ஜஸ்டிஸ் ஆர்.சி. மான்காட் கமிசன் (1987)*
4. *ஹரியானாவில், குர்னாம்சிங் கமிசன் (1990), ஜஸ்டிஸ் கஜேந்திர யாத்கர் கமிசன் (1967-68), ஜஸ்டிஸ் ஜே.என். வாஷிர் கமிசன் , ஜஸ்டிஸ் அடைன் ஆனந்த் கமிசன் (1974-77)*
5. *கர்நாடகாவில், ஜஸ்டிஸ் எல்.சி. மில்லர் கமிட்டி (1918-20 மைசூர்), நாகன்ன கௌடே கமிசன் (1960-61), ஹெச்.ஜி. ஹாவனூர் கமிசன் (1972-75), டி. வெங்கடசுவாமி கமிசன் (1983-86), ஜஸ்டிஸ் சின்னப்ப ரெட்டி கமிசன் (1989-90)*
6. *கேரளாவில், ஜஸ்டிஸ் சி.டி. நோக்ஸ் கமிட்டி (1935 – திருவாங்கூர்), வி.கே. விஸ்வநாதன் கமிசன் (1961-63), ஜி. குமார் பிள்ளை கமிசன் (1964-66), எம்.பி. தாமோதரன் கமிசன் (1967-70),*
7. *மஹாராஷ்டிராவில், ஓ.ஹெச்.பி. மாநில கமிட்டி – பி.டி. தேஷ்முக் கமிட்டி (1928-30 மும்பை பிரசிடென்சி)*
8. *பஞ்சாபில், பிரிஷ்பான் கமிட்டி (1965-66)*

9. தமிழ்நாட்டில், ஏ.என். சட்டநாதன் கமிசன் (1969-70), ஜே.என். அம்பாசங்கர் கமிசன் (1982-86)
10. உத்தரப்பிரதேசத்தில், செட்டி லால் சேத்தி கமிசன் (1975-77)
11. அகில இந்திய அளவில் காகா காலேல்கர் கமிசன் (1953-55), பி.பி. மண்டல் கமிசன் (1979-80)

மேற்கண்டவாறு மாநில கமிசன்கள் அமைக் கப்பட்டு பிற்படுத்தப்பட்டோர் சாதிகளை அடை யாளங் காணுவதற்கான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. அமைக்கப்பட்ட பல கமிசன்களும் அந்தந்த மாநில நிலைமைகளுக்கேற்ப அளவுகோல்களை கடைப்பிடித்து பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியல் உருவாக்கப்பட்டது.

மண்டல் கமிசன் சிபாரிசு

மண்டல் குழு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை அடையாளங் காணுவதற்கு சமூக அடிப் படையை மட்டும் அளவுகோலாக கொள்ள வில்லை. சமூகம், கல்வி மற்றும் பொருளாதாரம் ஆகிய மூன்று அளவுகோல்களையும் அடிப்படை யாகக் கொண்டே இதர பிற்படுத்தப்பட்டோர் சாதிகளை அடையாளங் கண்டு சிபாரிசு செய்தது. மக்கள் தொகையில் 52 சதவீத மக்களைக் கொண்ட 3,743 சாதிகளை பிற்படுத்தப்பட்ட சாதிகளாக பட்டியலிட்டு இவர்களுக்கு 27 சதவீத இட ஒதுக்கீடு வழங்க வேண்டுமென சிபாரிசு செய்தது.

மண்டல் குழுவினுடைய இந்தச் சிபாரிசினை ஏற்று அமலாக்க வேண்டுமென மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுதியாக வற்புறுத்தியது. அதேநேரத்தில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களில் இட ஒதுக்கீட்டு சலுகையை பெறுவதற்கு வருமான வரம்பு தீர்மானிக்க வேண்டுமெனவும் சிபிஐ (எம்) கோரியது. மொத்த மக்கள் தொகையில் 52 சதவீத அளவு உள்ள பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 27 சதவீத இடஒதுக்கீடு மட்டுமே வழங்கப் பட்டுள்ள நிலையில், இச்சலுகை யாருக்கு சென்று அடைய வேண்டுமென்பதை முக்கியமான பிரச்சனையாக மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதியது.

சுதந்திர இந்தியாவில் பல பத்தாண்டுகளில் ஏற்பட்ட முதலாளித்துவ

வளர்ச்சியில் பல சமூக பொருளாதார மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. பிற்படுத்தப்பட்ட சாதியில் உள்ள பெரும் பகுதியான மக்கள் சமூக ரீதியாக மட்டுமின்றி, பொருளாதார ரீதியாகவும் மிகவும் பின்தங்கிய வர்களாக உள்ளார்கள். பெரும்பான்மையான இம்மக்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களாகவும், அன்றாடக் கூலி உழைப்பாளர்களாகவும் இருக் கின்றனர். மேலும், குறைந்தபட்ச வாழ்வாதாரங் களின்றி, வீடு மற்றும் வீட்டு மனையற்றவர்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

ஆனால் அதேசமயம், இதே பிற்படுத்தப்பட்ட சாதிகளில் குறிப்பிட்ட சிலர், நிலவுடமையாளர் களாக, பணக்கார விவசாயிகளாக, சிறு தொழில் அதிபர்களாக, வட்டிக்கு விடுதல் மற்றும் வியாபாரம் செய்பவர்களாக உயர்ந்துள்ளார்கள் என்பதும் நிதர்சனமானது. சுதந்திரத்திற்கு பின்னர், அரசு அதிகாரத்தில் இவர்கள் செல்வாக்கு செலுத்து பவர்களாகவும் உள்ளார்கள். இந்நிலையில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கான இட ஒதுக் கீட்டில் வருமான வரம்பு தீர்மானிக்கப்பட்டா லன்றி இச்சலுகையினை வசதிபடைத்த பகுதியினர் தட்டிச் செல்வதற்கே வாய்ப்பு ஏற்படும். மேலும், பெரும்பகுதியான பிற்படுத்தப்பட்ட ஏழை உழைப்பாளர்களுக்கு இடஒதுக்கீடு என்பது எட்டாக்கனியாகவே இருக்கும்.

கடந்த காலங்களில், சில மாநிலங்களில் இடஒதுக்கீடு அமல்படுத்தியதில் கிடைத்துள்ள படிப்பினையும் இதுவே. உதாரணமாக, தமிழ் நாட்டில் 1969-ம் ஆண்டு திரு ஏ.என். சட்டநாதன் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட பிற்படுத் தப்பட்டோரை கண்டறிவதற்கான ஆய்வுக்குழு தனது அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டியுள்ள கீழ்கண்ட விபரம் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

சட்டநாதன் குழு பரிந்துரைகள்

பிற்படுத்தப்பட்ட பட்டியலில் உள்ள பல சாதிகளில் 9 சாதியினர் மட்டும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள வேலைவாய்ப்பு களில் அதிக பலன்களை அனுபவித்துள்ள விபரங் களை அவர் பட்டியலிட்டு காட்டியுள்ளார். அதாவது, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு உள்ள மொத்த அரசிதழ் பதிவுப் பெறாத அலுவலர் பணிகளில் 37 சதவீதத்தையும், அரசிதழ் பதிவுப் பெற்ற அலுவலர் பணிகளில் 48 சதவீதத்தையும், பொறியியல் கல்லூரிகளில் 44 சதவீத இடங் களையும், மருத்துவக் கல்லூரி இடங்களில் 47 சதவீதத்தையும், உதவித்தொகை

34 சதவீதத் தையும் பெற்றுள்ளார்கள் என்று குறிப்பிட்டுள் ளார். இவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான சலுகையை பெறுவதை தடுப்பதற்கும், இதே சாதிகளில் உள்ள ஏழைகளுக்கு அச்சலுகை அளிப்பதற்கும், ஆண்டு வருமான வரம்பு தீர்மானிக்க வேண்டுமென இவரது குழு சிபாரிசு செய்துள்ளது.

இது மட்டுமின்றி மேலும் ஒருபடி சென்று பிற்படுத்தப்பட்டோர் சாதி பட்டியலில் பல முன்னேறிய சாதிகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதால் இவ்வகுப்பில் உள்ள உண்மையான பின்தங்கிய வர்களுக்கு சலுகை கிடைக்கவில்லை என்பதால் சில குறிப்பிட்ட சாதிகளை அப்பட்டியலிலிருந்து நீக்க வேண்டுமெனவும் சிபாரிசு செய்தார். ஆனால், தமிழக அரசு இக்குழுவின் சிபாரிசு அடிப்படையில் வருமான வரம்பு தீர்மானிக்க மறுத்து விட்டது.

இதனுடைய உண்மையான நோக்கம் பிற்படுத் தப்பட்ட சாதிகளிலே உள்ள ஏழைகளுக்கு இட ஒதுக்கீட்டின் பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்பதே. ஒருவேளை பிற்படுத்தப்பட்டோரில் குறிப்பிட்ட வருமான வரம்பிற்குள் உள்ள பயனாளிகள் கிடைக்கவில்லையெனில் அதே பிற்படுத்தப்பட் டோரில் வருமான வரம்பிற்கு மேல் உள்ளவர் களிலிருந்து பயனாளிகளை தேர்வு செய்ய வேண்டுமெனவும் வற்புறுத்தி வருகிறோம். எந்த சூழ்நிலையிலும் சிபிஐ(எம்) பிற்படுத்தப்பட் டோருக்கான இட ஒதுக்கீடு பொதுப்பிரிவினருக்கு மாற்றி விடக் கூடாது என்பதையும் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

இவ்வாறு பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு இட ஒதுக்கீட்டில் வருமான வரம்பு கோருகிற அதே நேரத்தில் பட்டியலின மக்களுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும் வருமான வரம்பு தீர்மானிக்கக் கூடாது என்பதையும் சிபிஐ(எம்) அழுத்தமாக வற்புறுத்தி வருகிறது.

மண்டல் குழு சிபாரிசினை எதிர்த்து, இந்திரா சஹானி மற்றும் சிலர் உச்சநீதிமன்றத்தில் தொடுத்த வழக்கினை விசாரித்த 9 நீதிபதிகளை கொண்ட அமர்வு, பிற்படுத்தப்பட்டோர் சலுகையினை பெற வருமான வரம்பு (கிரிமி லேயர்) தீர்மானிக்க வேண்டுமென தீர்ப்பு வழங்கியது. சிபிஐ (எம்) கட்சியைத் தவிர இதர கட்சிகள் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான இட ஒதுக்கீடு சலுகையை பெறுவ தற்கு வருமான வரம்பு தீர்மானிப்பதை ஏற்கவில்லை.

குறிப்பாக, தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து கட்சிகளும் இந்த கோட்பாட்டை ஏற்கவில்லை என்பதோடு, தமிழக முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், 1989-ம் ஆண்டு சட்டநாதன் குழு சிபாரிசு அடிப்படையில் ஆண்டு வருமான வரம்பு ரூ. 9,000/- எனத் தீர்மானித்து அரசாணை வெளியிட்ட போது, அதை எதிர்த்து பல கட்ட போராட்டங்கள் நடத்தினார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்நாட்டில், இதனை வரவேற்றதோடு ஆண்டு வருமானத்தை ரூ. 12,000/-மாக உயர்த்திட வேண்டுமென வற்புறுத்திய ஒரே அரசியல் கட்சி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மட்டுமே.

ஆனால் 1980-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற மக்கள வைத் தேர்தலில் எம்.ஜி.ஆர். தோல்வியடைந்த தால் மேற்கண்ட அரசாணையை வாபஸ் பெற்ற தோடு, மேலும் பல சாதிகளை பிற்படுத்தப் பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்ததோடு, பிற்படுத் தப்பட்ட மக்களுக்கு 31 சதவீதமாக இருந்த இடஒதுக்கீட்டை 50 சதவீதமாக உயர்த்தி அறிவித் தார். இதன் மூலம் தமிழகத்தில் பிற்படுத்தப் பட்டோர், பட்டியலின மற்றும் பழங்குடி மக்களுக்கான மொத்த இடஒதுக்கீடு 68 சதவீத மாக (பின்னர் 69 சதவீதமாக) உயர்ந்தது.

இதனை எதிர்த்து உச்சநீதிமன்றத்தில் பல வழக்குகள் தொடுக்கப்பட்டன. இந்த வழக்கு களை விசாரித்த உச்சநீதிமன்றம் இரண்டு மாத காலத்தில் ஒரு குழு அமைத்து பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் குறித்த முறையான ஆய்வு மேற்கொள்ள வேண்டுமென உத்தரவிட்டது. இவ்வுத்தரவின் அடிப்படையில் 1982-ம் ஆண்டு ஜே.ஏ. அம்பாசங் கர் அவர்கள் தலைமையில் இரண்டாவது குழு அமைக்கப்பட்டது. இக்குழு பிற்படுத்தப்பட்ட சாதி மக்களை கணக்கெடுப்பதற்கு விரிவான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டது.

அம்பா சங்கர் குழு

அம்பா சங்கர் தனது அறிக்கையினை 1985-ம் ஆண்டு சமர்ப்பித்தார். இவ்வறிக்கையில் கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்புகளை பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தில் உள்ளவர்கள் அனுபவித்து வரும் விபரங்களை தொகுத்து அளித்துள்ளார். மொத்தமுள்ள 222 பிற்படுத்தப்பட்ட சாதிகளில் 34 சாதிகள் மட்டுமே பிற்படுத்தப்பட்டோருக் கான இடஒதுக்கீட்டு சலுகையின் பெரும்பகுதியை

அனுபவித்து வருவதாக குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது, இப்பட்டியலில் உள்ள 34 சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் பிறப்பட்டோர் மக்கள் தொகையில் 41.5 சதவீதமாக உள்ளார்கள். ஆனால், இவர்கள் மொத்தமுள்ள தொழில்முறைக் கல்விக்கான இடங்களில் 76.9 சதவீத இடங்களையும், உதவித் தொகை பெறுவோர் எண்ணிக்கையில் 67.2 சதவீதத்தையும் மொத்த உதவித் தொகையில் 69.5 சதவீதத்தையும், அரசுப் பணிகளில் 69 சதவீதமும் அனுபவிப்பதாக குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும், இப்பட்டியலில் உள்ள முன்னேறிய 11 சாதிகளைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டும் அனைத்து வகையிலும் மூன்றில் இரண்டு பங்கிற்கு மேல் சலுகைகளை அனுபவித்து வருவதாகவும் அதேசமயம் பிறப்படுத்தப்பட்ட பட்டியலில் உள்ள மீதம் 188 சாதிகளையைச் சார்ந்தவர்கள் மொத்த பிறப்படுத்தப்பட்டோர் மக்கள் தொகையில் 58.5 சதவீதமாக உள்ளனர். இவர்கள் தொழில்முறைக் கல்வி இடங்களில் 23.8 சதவீதம், உதவித்தொகை பெறுவோர் எண்ணிக்கையில் 32.8 சதவீதம், உதவி பெறும் தொகையில் 30.3 சதவீதம், அரசுப் பணிகளில் 30 சதவீதம் அளவே சலுகை பெற்று வருவதாக சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். அதாவது, பிறப்படுத்தப்பட்ட மக்கள் தொகையில் சரிபாதிக்கு மேல் உள்ள இவர்கள் வெறும் மூன்றில் ஒரு பங்கு சலுகைகளை மட்டுமே அனுபவிக்கின்றனர்.

எனவே, ஏற்கனவே பிறப்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் உள்ள 34 சாதிகளை பட்டியலி லிருந்து நீக்க வேண்டுமெனவும், முற்பட்டோர் பட்டியலில் உள்ள 17 சாதிகளை பிறப்படுத்தப் பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமெனவும் சிபாரிசு செய்தார். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் பிறப்படுத்தப்பட்டோர் மக்கள் தொகை 67 சதவீதம் இருக்கும் எனவும், இவர்களுக்கு 32 சதவீதம் (உச்சநீதிமன்றம் மொத்த இடங்களில் இட ஒதுக்கீடு 50 சதவீதத்திற்கும் மேல் இருக்கக் கூடாது என்று தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளதால்) இடஒதுக்கீடு தீர்மானிக்க வேண்டுமெனவும் சிபாரிசு செய்தார். அதாவது, பிறப்படுத்தப்பட்ட மக்கள் தொகையை அதிகரித்துவிட்டு இடஒதுக் கீடு அளவினை குறைக்க வேண்டுமென்பது இவரது சிபாரிசாகும். ஆனால், இவரது கமிஷனில் இடம்பெற்றிருந்த பெரும்பகுதி உறுப் பினர்கள் இவரது சிபாரிசுகளை ஏற்கவில்லை. மொத்த கமிசன் உறுப்பினர்களில் 21 பேர் தங்களது மாற்று அறிக்கைகளை அரசுக்கு சமர்ப்பித்தனர்.

இக்குழப்பமான நிலையில் முதல்வர் எம்.ஜி. ஆர்., அம்பா சங்கர் குழு அறிக்கையை வெளியிட மறுத்துவிட்டார். ஆனால், அவ்வறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்ட சில அம்சங்களை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டு அரசாணையாக வெளியிட்டார். அதாவது, ஏற்கனவே உள்ள 50 சதவீத இடஒதுக் கீடு தொடரும் எனவும், மேலும் 29 முன்னேறிய சாதிகளை பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இணைத்து, இப்பிரிவு மக்கள் தொகையினை 67 சதவீதமாக உயர்த்தி அரசாணை வெளியிடப் பட்டது.

மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர்

இதனைத் தொடர்ந்து எம்.ஜி.ஆர். மறைவுக்குப் பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த திமுக அரசு வன்னியர் களுக்கு தனி இட ஒதுக்கீடு வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை பரிசீலித்து, பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலை இரண்டாகப் பிரித்து அதில் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு 30 சதவிகிதமும், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு 20 சதவிகிதமும் இடஒதுக்கீடு வழங்கி அரசாணை வெளியிட்ட துடன், அம்பா சங்கர் அறிக்கையையும் வெளியிட்டது. பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இடம்பெற்றிருந்த மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சாதிகளைச் சார்ந்தவர் களுக்கு இடஒதுக்கீடு சலுகை முழுமையாக சென்று அடையவில்லை என்பதாலேயே மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட பிரிவும், அதற்கு 20 சதவீத தனியான ஒதுக்கீடும் மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பதை இங்கு நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் அமைக்கப்பட்ட பிற்படுத்தப் பட்டோர் கமிசன்கள் தங்களது சிபாரிசுகளில் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் முன்னேறிய சாதிகளை சேர்க்கக் கூடாது எனவும், அவ்வாறு சேர்க்கும்பட்சத்தில் இடஒதுக்கீடு சலுகைகளை பெற பொருளாதார வரம்பு தீர்மானிக்க வேண்டுமெனவும் சிபாரிசுகள் செய்திருந்தன. ஆனால், தமிழக ஆளுங்கட்சிகள் இதனை ஏற்க மறுத்து விட்டன என்பது ஒரு வரலாற்று துயரமாகும். உண்மையில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் என்ற போர்வையில் வசதி படைத்தவர்களும், முன்னேறிய சாதியில் உள்ளவர்களும் இடஒதுக்கீடு சலுகை யினை அனுபவிக்கவும், அதேசமயம் பிற்படுத்தப் பட்டோர் சமூகத்தில் உள்ள ஏழைகளுக்கு இந்த சலுகை எட்டி விடக் கூடாது என்பதே இவர் களது குறிக்கோளாக இருந்துள்ளது.

பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியவர்கள்

இதேபோன்றுதான் இடஒதுக்கீட்டு வரம்புக் குள் வராத இதர சாதிகளில் உள்ள பொருளா தார ரீதியாகப் பின்தங்கியவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீத இட ஒதுக்கீடு வழங்க வேண்டுமென்ற பிரச்சனையிலும் இக்கட்சிகள் எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்புகின்றன. அரசியல் சட்டத்தில் இடஒதுக்கீடு வழங்க சமூக ரீதியாக, கல்வி ரீதியாக பின்தங்கியவர்கள் என்ற அளவு கோல் மட்டுமே இருக்கும் போது, பொருளாதார அடிப்படையை புகுத்துவது இடஒதுக்கீடு கோட்பாட்டிற்கே எதிரானது என இவர்கள் வாதிடுகின்றனர்.

பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு இடஒதுக்கீட்டிற் கான சரத்துக்கள் அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெறாத போது வலுவான போராட்டத்தின் விளைவாகவே அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டு இந்த சரத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டன. அதேபோன்று, தற்போது பொருளாதார அடிப்படையில் இட ஒதுக்கீடு வழங்க அரசியல் சட்டத்தை திருத்து வதால் இடஒதுக்கீடு பாதிக்கப்படும் அல்லது கோட்பாடே சிதைந்து விடும் என்ற வாதம் ஆதாரமற்றதாகும். பொருளாதார அடிப்படையில் இடஒதுக்கீடு வழங்கும் அரசாணை ஏற்கனவே உச்சநீதிமன்றத் தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ள நிலையில், தற்போது அதை புகுத்துவது நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கு எதிரானது அல்லவா என கேள்வியெழுப்பப்படு கிறது. அரசியல் சட்டத்தில் பொருளாதார அடிப் படையில் இடஒதுக்கீடு வழங்குவதற்கு இடமில்லை என காரணம் காட்டி பொருளாதார அடிப்படை யில் இடஒதுக்கீடு வழங்கும் அரசாணையினை இந்திரா சஹானி வழக்கை விசாரித்த உச்சநீதி மன்றம் தள்ளுபடி செய்தது.

எனவேதான் இதற்கான அரசியல் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுமென அப்போதே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வற்புறுத்தியது. தற்போது அதற்கான திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட் டுள்ளது. காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப அரசியல் சட்டம் பலமுறை திருத்தப்பட்டுள்ள நிலையில் இடஒதுக்கீடு பிரச்சனையிலும் இத்தகைய திருத்தங் களை மேற்கொள்வது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

மண்டல் குழு சிபாரிசு அமலாக்கப்பட்ட போது மக்கள் இரண்டு கூறாக பிரிந்து மக்கள் மோதிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் அவர்களை ஒற்றுமைப்படுத்தும்

நோக்கோடு இதர பிரிவின ருக்கு *10* சதவீத இடஒதுக்கீடு கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டது. இப்போதும் அந்த கோரிக்கை முன்வைக்க வேண்டுமா? என்ற கேள்வி எழுப்பப் படுகிறது. இடஒதுக்கீடு தொடர்பான போராட்டங்கள் நாட்டின் ஏதோ ஒரு பகுதியில் தொடர்ந்து கொண்டு தான் உள்ளது. தனியார்மயம், தாராளமயக் கொள்கைகள் தீவிரமாக அமல்படுத்துவது, பொதுத்துறை மற்றும் அரசுத்துறை நிறுவனங் களில் வேலைவாய்ப்புகள் வெட்டிச் சுருக்குவது, காலிப்பணியிடங்கள் பூர்த்தி செய்யாதது, அதிகரித்து வரும் நவீன மயம் போன்றவைகளால் வேலையின்மை அதிகரித்து வருகிறது. இளைஞர் கள் தங்களது எதிர்காலமே இருண்டு வரும் சூழ்நிலையில் இடஒதுக்கீடு கோரிக்கை வலுவாக எழுப்பப்படுகிறது.

மஹாராஷ்டிராவில் மராட்டா என்ற பிரிவின ரும், குஜராத் மாநிலத்தில் பட்டிதார் பிரிவினரும், – ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் குஜ்ஜார் பிரிவினர் போன்று பல மாநிலங்களில் போராட்டங்கள் தொடர்கதையாக நடந்து வருகின்றன. இம்மாநிலங் களில் ஆளுகிற கட்சிகளும், எதிர்க்கட்சிகளும் இக்கோரிக்கைகளை புறந்தள்ள முடியவில்லை. இச்சாதியைச் சார்ந்தவர்கள் சொத்துடைமை மற்றும் ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்களாக இருந்த போதிலும் இவர்களது கோரிக்கையை மாநில அரசுகள் பரிசீலிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தின் அடிப்படையில் இடஒதுக்கீடு வழங்குவதும், சில சமயங்களில் நீதிமன்றங்கள் அதை நிராகரிப்ப தும், மீண்டும் போராட்டத்தின் விளைவாக இடஒதுக்கீடு வழங்குவதும் வழக்கமாக உள்ளது.

முஸ்லீம்களை பொறுத்தவரையில் நாட்டின் பல பகுதிகளில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் வாழ்கின்றனர். உ.பி. போன்ற மாநிலங்களில் ஏழ்மையில் குடிசைகளில் வாழும் அதிகமானவர் கள் முஸ்லீம்களாகவே உள்ளார்கள். இதர மாநிலங்களிலும் இந்த நிலைமை உள்ளது. எனவே தான், சச்சார் குழு அவர்களை பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் சேர்த்து கல்வியிலும், வேலைவாய்ப்பிலும் இடஒதுக்கீடு அளிக்க வேண்டு மென பரிந்துரைத்தது.

முதலாளித்துவ நெருக்கடியின் விளைவுகளால் சாதி அடிப்படையில் இடஒதுக்கீடு வேண்டு மென முன்னேறிய சாதியினர் கோரி வருகின்றனர். அதை ஏற்பது இயலாது. ஆனால் அதில் உள்ள ஏழைகள் வறுமையின் காரணமாக

அரசு வேலை வேண்டும் எனக் கோருகிறபோது அதை நிரா கரிக்க முடியாது. முதலாளித்துவ, நிலப்பிரபுத் துவ சமூக அமைப்பில் பொருளாதார சுரண்ட லையும், சமூக ஒடுக்குமுறையையும் எதிர்கொள்ள நிவாரணம் – ஒற்றுமை என ஆலோசிப்பது அவசியமானதாக உள்ளது.

இதர பிரிவில் உள்ள ஏழைகளுக்கு இடஒதுக் கீடு அவசியமாகும் இச்சூழலில் சமூக ரீதியாக, கல்வி ரீதியாக பின்தங்கியவர்களுக்கு இடஒதுக் கீடு என்ற கோட்பாட்டை நாம் நீர்த்துப்போக வைக்கிறோம் என்று இதற்குப் பொருள் அல்ல. இச்சமூக நீதிக்கோட்பாட்டை உறுதியாக மார்க் சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பாதுகாப்பதற்கு போரா டும். அதனால்தான் மேற்சொன்ன முன்னேறிய சாதிகள், சாதி அடிப்படையில் இடஒதுக்கீடு கோருவதை நாம் ஏற்கவில்லை. மாறாக, அதில் உள்ள ஏழைகளுக்கு இடஒதுக்கீடு வழங்க வேண்டுமென வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

கணியம் அறக்கட்டளை

தொலை நோக்கு – Vision

தமிழ் மொழி மற்றும் இனக்குழுக்கள் சார்ந்த மெய்நிகர்வளங்கள், கருவிகள் மற்றும் அறிவுத்தொகுதிகள், அனைவருக்கும் கட்டற்ற அணுக்கத்தில் கிடைக்கும் சூழலை உருவாக்குதல்.

பணி இலக்கு – Mission

அறிவியல் மற்றும் சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஒப்ப, தமிழ் மொழியின் பயன்பாடு வளர்வதை உறுதிப்படுத்துவதும், அனைத்து அறிவுத் தொகுதிகளும், வளங்களும் கட்டற்ற அணுக்கத்தில் அனைவருக்கும் கிடைக்கச்செய்தலும்.

எமது பணிகள்

கணியம் மின்னிதழ் kaniyam.com கணிப்பொறி சார்ந்த கட்டுரைகள், காணொளிகள், மின்னூல்களை இங்கு வெளியிடுகிறோம்.

கட்டற்ற தமிழ் நூல்கள் FreeTamilEbooks.com

இங்கு யாவரும் எங்கும் பகிரும் வகையில், கிரியேட்டிவ் காமன்ஸ் உரிமையில், தமிழ் மின்னூல்களை இலவசமாக, அனைத்துக் கருவிகளிலும் படிக்கும் வகையில் epub, mobi, A4 PDF, 6 inch PDF வடிவங்களில் வெளியிடுகிறோம்.

• தமிழுக்கான கட்டற்ற மென்பொருட்கள் உருவாக்கம்

• தமிழ் ஒலியோடைகள் உருவாக்கி வெளியிடுதல்

• விக்கி மூலத்தில் உள்ள மின்னூல்களை பகுதிநேர/முழு நேரப் பணியாளர்கள் மூலம் விரைந்து பிழை திருத்துதல்

OpenStreetMap.org ல் உள்ள இடம், தெரு, ஊர் பெயர்களை தமிழாக்கம் செய்தல்

மேற்கண்ட திட்டங்கள், மென்பொருட்களை உருவாக்கி செயல்படுத்த உங்கள் அனைவரின் ஆதரவும் தேவை. உங்களால் எவ்வாறேனும் பங்களிக்க இயலும் எனில் உங்கள் விவரங்களை*kaniyamfoundation@gmail.com* க்கு மின்னஞ்சல் அனுப்புங்கள்.

வெளிப்படைத்தன்மை

கணியம் அறக்கட்டளையின் செயல்கள், திட்டங்கள், மென்பொருட்கள் யாவும் அனைவருக்கும் பொதுவானதாகவும், முழுமையான வெளிப்படைத்தன்மையுடனும் இருக்கும். இந்த இணைப்பில் செயல்களையும், இந்த இணைப்பில் மாத அறிக்கை, வரவு செலவு விவரங்களுடனும் காணலாம்.

கணியம் அறக்கட்டளையில் உருவாக்கப்படும் மென்பொருட்கள் யாவும் கட்டற்ற மென்பொருட்களாக மூல நிரலுடன், *GNU GPL, Apache, BSD, MIT, Mozilla* ஆகிய உரிமைகளில் ஒன்றாக வெளியிடப்படும். உருவாக்கப்படும் பிற வளங்கள், புகைப்படங்கள், ஒலிக்கோப்புகள், காணொளிகள், மின்னூல்கள், கட்டுரைகள் யாவும் யாவரும் பகிரும், பயன்படுத்தும் வகையில் கிரியேட்டிவ் காமன்சு உரிமையில் இருக்கும்.

நன்கொடை

உங்கள் நன்கொடைகள் தமிழுக்கான கட்டற்ற வளங்களை உருவாக்கும் செயல்களை சிறந்த வகையில் விரைந்து செய்ய ஊக்குவிக்கும்.

பின்வரும் வங்கிக் கணக்கில் உங்கள் நன்கொடைகளை அனுப்பி, உங்கள் விவரங்களை *kaniyamfoundation@gmail.com* க்கு மின்னஞ்சல் அனுப்புங்கள்.

Kaniyam Foundation

Account Number : 606 1010 100 502 79

Union Bank Of India

West Tambaram, Chennai

IFSC – UBIN0560618

Account Type : Current Account